

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/4/2022
Identifikačné číslo spisu:	9520100182
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9520100182.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obžalovaného Ing. O. I. a spol. pre pokračovací zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. júna 2016 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 30. júna 2016 a iné, na verejnom zasadnutí konanom 8. októbra 2024 v Bratislave, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných Ing. O. I., Ing. K. H., Ing. K. W., O. I., N. F., Ing. S. C., JUDr. W. N., R. T., Mgr. F. H. a H. H. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 10. januára 2022, sp. zn. BB-5T/8/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej tiež „súd prvého stupňa“ alebo „Špecializovaný trestný súd“) rozsudkom z 10. januára 2022, sp. zn. BB-5T/8/2020 (ďalej tiež „napadnutý rozsudok“), uznal obžalovaného Ing. O. I. (ďalej tiež „obžalovaný 1/“) za vinného v bode A1 zo spáchania pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. júna 2016 v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode A2 z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona, v bode B2 z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

- obžalovaného Ing. K. H. (ďalej tiež „obžalovaný 2/“) v bode A1 z pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. júna 2016 v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom

subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

- obžalovaného Ing. K. W. (ďalej tiež „obžalovaný 3/) v bode B1 z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30.06.2016 v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, v bode B2 z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode B3 zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, v bode C z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode D z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. júna 2016 v jednočinnom súbehu s prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

- obžalovaného O. I. (ďalej tiež „obžalovaný 4/) v bode A1 z pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. júna 2016 v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

- obžalovaného N. F. (ďalej tiež „obžalovaný 5/) v bode A1 z pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. júna 2016 v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

- obžalovaného Ing. S. C. (ďalej tiež „obžalovaný 6/) v bode A2 z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona,

- obžalovaného JUDr. W. N. (ďalej tiež „obžalovaný 7/) v bode B2 zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona,

- obžalovaného R. T. (ďalej tiež „obžalovaný 8/) v bode B2 z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

- obžalovaného Mgr. F. H. (ďalej tiež „obžalovaný 9/) v bode B1 z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30.06.2016 v jednočinnom súbehu so zločinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona,

- obžalovaného H. H. (ďalej tiež „obžalovaný 10/) v bode C z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že:

v bode A1 obžalovaní Ing. O. I., Ing. K. H., O. I. a N. F.

- po vzájomných dohodách s rozdelením si úloh Ing. O. I., konateľ spoločnosti Eiffage Construction Slovenská republika, s.r.o., Hraničná 12, Bratislava, IČO: 35 740 655 (ďalej len „Eiffage“), Ing. K. H., zamestnanec spoločnosti Eiffage, ako riaditeľ divízie Východ, O. I., starosta obce Družstevná pri Hornáde, N. F., do 30.04.2014 zamestnanec firmy Eiffage ako stavbyvedúci, uskutočnených v presne nezistenom období, najmenej od roku 2010 na presne nezistených miestach na území SR s cieľom neoprávnene získať časť nenávratného finančného príspevku (ďalej len „NFP“) v celkovej výške 12.602.211,54 Eur tvoreného z prostriedkov Európskych spoločností (ďalej len „ES“) a štátneho rozpočtu SR (ďalej len „ŠR SR“), poskytovaného Ministerstvom životného prostredia SR (ďalej len „MŽP SR“) obci Družstevná pri Hornáde na projekt „Kanalizácia obcí Družstevná pri Hornáde, Kostolany nad Hornádom a výstavba „ČOV“, kód ITMS 24110110074, na základe zmluvy č. 089/1.2MP/2010 uzavretej medzi poskytovateľom MŽP SR a prijímateľom obcou Družstevná pri Hornáde dňa 18.06.2010 v znení neskorších dodatkov (ďalej len „Zmluva o NFP“) spolufinancovaného Kohéznym fondom so štruktúrou financovania 85 % z prostriedkov ES, 10 % z prostriedkov ŠR SR a 5 % spolufinancovaným obcou Družstevná pri Hornáde, pre realizáciu ktorého projektu bola uzavretá Zmluva o diele medzi obcou Družstevná pri Hornáde a spoločnosťou Eiffage dňa 23.05.2012 v znení

Dodatku č. 1 na celkovú cenu za dielo vo výške 11.840.958,88 Eur s DPH, v rozpore najmä s bodom 3.3 Zmluvy o NFP, čl. 8 bod 1, čl. 15, čl. 17 bod 1.6, 1.7 a 1.8 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o NFP, vyhotovovali, odsúhlasovali a zabezpečovali predkladanie nesprávnych dokladov deklarujúcich v skutočnosti nezrealizované dodávky tovarov, prác a služieb pre uvedený projekt, a to tým spôsobom, že Ing. O. I. organizoval túto činnosť, Ing. K. H. odsúhlasoval nesprávne faktúry a súpisy prác, N. F. vyhotovoval nesprávne súpisy prác, ktoré odsúhlasovali a podpisovali do 31.12.2013 Ing. Mgr. W. D. ako stavebný dozor a od 01.01.2014 Ing. O. J. ako stavebný dozor a tieto po predložení obci Družstevná pri Hornáde O. I. spolu s faktúrami odsúhlasoval a predkladal s jednotlivými, ním podpísanými žiadosťami o platby na MŽP SR, v ktorých boli nesprávne deklarované položky príplatkov za každých ďalších 1.000 m nad 10.000 m v sume 61.978,56 Eur a položka kameniva drteného minimálne v objeme 18.837,643 ton za sumu 243.316,83 Eur, ktoré v skutočnosti neboli realizované v deklarovanom rozsahu, na základe takto predložených nesprávnych dokladov boli od 28.11.2012 do 30.06.2014 na účet Eiffage č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v J. D., a.s. z účtu obce Družstevná pri Hornáde č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenom vo C. D., a.s. zaslané finančné prostriedky poskytované zo strany MŽP SR a obce Družstevná pri Hornáde za realizáciu projektu vo výške najmenej 10.801.485,52 Eur, pričom došlo k spôsobeniu škody MŽP SR na prostriedkoch ES vo výške najmenej 259.501,08 Eur a na prostriedkoch ŠR SR vo výške najmenej 30.529,54 Eur,

v bode A2 obžalovaní Ing. O. I. a Ing. S. C.

- Ing. S. C. dňa 23.06.2014 na presne nezistenom mieste na území SR žiadal od Ing. O. I. úplatok v presne nezistenej výške slovne označený ako „aspoň dačo malé“ a kvantifikovaný slovami „dva nula“ za účelom schválenia dodatku č. 3 na MŽP SR k zmluve o dielo medzi Družstevnou pri Hornáde a spoločnosťou Eiffage zo dňa 23.05.2012 v rámci realizovaného projektu obce Družstevná pri Hornáde „Kanalizácia obcí Družstevná pri Hornáde, Kostolany nad Hornádom a výstavba ČOV“, kód ITMS 24110110074, na základe zmluvy č. 089/1.2MP/2010 uzavretej medzi poskytovateľom MŽP SR a prijímateľom obcou Družstevná pri Hornáde dňa 18.06.2010 v znení neskorších dodatkov, ktorého zhotoviteľom je Eiffage a MŽP SR je poskytovateľom NFP na tento projekt, pričom Ing. O. I. mu tento úplatok sľúbil,

v bode B1 obžalovaní Ing. K. W. a Mgr. F. H.

- po vzájomných dohodách s rozdelením si úloh Ing. K. W., zamestnanec spoločnosti Eiffage, ako riaditeľ divízie Východ, Ing. N. J., zamestnanec spoločnosti Eiffage, ako stavbyvedúci, ktorého trestná vec je vedená v samostatnom trestnom konaní, Mgr. F. H., živnostník a S. J., zabezpečujúci výkon stavebného dozoru, uskutočnených v období od 21.02.2014 do presne nezistenej doby na presne nezistených miestach na území SR s cieľom neoprávnene získať prostriedky z NFP tvoreného z prostriedkov ES a ŠR SR poskytovaného Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR (ďalej len „MPaRV SR“) mestu Prešov na projekt „Prešov - ZŠ Májové námestie“, na základe zmluvy o poskytnutí NFP č. Z2211012065301 zo dňa 11.06.2010 v znení neskorších dodatkov, uzavretej medzi pôvodným poskytovateľom Ministerstvom výstavby a rozvoja vidieka SR a prijímateľom, mestom Prešov, ktorého zhotoviteľom je Eiffage, vyhotovovali, v rozpore najmä s bodmi 2.4, 3.3. Zmluvy o NFP č. Z2211012065301, čl. 8 bod 1, čl. 1 bod 1, čl. 14 bod 1 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o NFP č. Z2211012065301 odsúhlasovali a zabezpečovali predkladanie nesprávnych dokladov deklarujúcich v skutočnosti nezrealizované dodávky tovarov, prác a služieb pre uvedený projekt za účelom ich následného predloženia na MPaRV SR, a to tak, že Ing. K. W. organizoval a riadil celú túto ich činnosť a mestu Prešov predložil ním podpísanú faktúru spoločnosti Eiffage č. 1600502892 zo dňa 12.03.2014 na sumu 431.700,40 Eur a k nej viažuce sa súpisy prác, S. J. uvedenú faktúru a súpisy prác svojím podpisom odsúhlasil, rovnako Ing. N. J. odsúhlasil predmetné súpisy prác, ktoré boli vyhotovené za pomoci Mgr. F. H., pričom následne dňa 03.04.2014 bola na MPaRV SR doručená Žiadosť o platbu č. 1 mesta Prešov, ktorej prílohou bola aj uvedená faktúra Eiffage č. 1600502892 spolu s krycím listom rozpočtu a uvedenými súpsmi vykonaných prác na jednotlivých objektoch stavby, kde bola pri objekte SO 02- učebne, vykázaná položka „mazanina z betónu perlitového tr. B hr. 12 - 24 cm“ vo výmere 107,186 m³ na sumu 20.276,36 Eur, avšak v skutočnosti išlo o položku nezrealizovanú v rámci

predmetného projektu, dňa 29.05.2014 bola táto Žiadosť o platbu č. 1 zo strany MPaRV SR mestu Prešov uhradená vo výške 409.486,58 Eur na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v N. D. I., a. s., a následne dňa 29.05.2014 bola táto faktúra spoločnosti Eiffage v sume 431.700,40 Eur mestom Prešov uhradená na účet spoločnosti Eiffage č. XXXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v J. D., a.s., čím vzhľadom k štruktúre financovania projektu, ktorý je financovaný 85 % z prostriedkov ES, 10 % z prostriedkov ŠR SR a 5 % je spolufinancovaný mestom Prešov, došlo k spôsobeniu škody MPaRV SR na prostriedkoch ES vo výške 17.234,91 Eur, na prostriedkoch ŠR SR vo výške 2.027,64 Eur,

v bode B2 obžalovaní Ing. O. I., Ing. K. W., JUDr. W. N. a R. T.

- Ing. O. I. a Ing. K. W. v presne nezistenej dobe najmenej od októbra 2013 na presne nezistených miestach na území SR sľúbili JUDr. W. N., v tom čase zástupcovi primátora mesta Prešov, ktoré je konečným prijímateľom NFP poskytovaného MPaRV SR na základe zmluvy o poskytnutí NFP č. Z2211012065301 zo dňa 11.06.2010 na projekt „Prešov- ZŠ Májové námestie" úplatok v presne nezistenej výške za to, že JUDr. W. N., podľa požiadaviek spoločnosti Eiffage, aktívnym konaním zo strany mesta Prešov zabezpečí a umožní realizáciu stavebných prác na predmetnom projekte, ktorého realizácia bola dovtedy riadiacim orgánom pozastavená, rovnako aj zabezpečí fyzické prevzatie staveniska spol. Eiffage, a to za pomoci R. T., ktorý dojednával a koordinoval ich vzájomné stretnutia, uzročený s tým, že Ing. K. W. má byť odovzdaný úplatok JUDr. W. N., pričom dňa 20.11.2013 Ing. K. W. na presne nezistenom mieste v Prešove odovzdal JUDr. W. N. úplatok vo výške 10.000,- Eur, pričom JUDr. W. N. tento úplatok prijal,

v bode B3 obžalovaný Ing. K. W.

- Ing. K. W. dňa 19.03.2014 na presne nezistenom mieste na území SR žiadal od Ing. O. I. úplatok vo výške 1.000,-Eur pre Komisiu Mestského zastupiteľstva v Prešove, finančnú, plánovaciu a správy mestských organizácií za to, aby táto komisia následne odporučila Mestskému zastupiteľstvu v Prešove schváliť financovanie prác navyše z finančných prostriedkov mesta Prešov pri stavbe „Prešov- ZŠ Májové námestie" mimo projektu realizovaného na základe zmluvy o poskytnutí NFP č. Z2211012065301 zo dňa 14.06.2010 v znení neskorších dodatkov, ktorých zhotoviteľom je spoločnosť Eiffage,

v bode C obžalovaní Ing. K. W., Ing. T. T. a H. H.

- Ing. T. T. ako odborne spôsobilá osoba pre verejné obstarávanie, reg. číslo U0323-466-2004, vyhlasovateľom objednaná usporiadateľka verejného obstarávania vyhláseného obcou Smižany na projekt „Revitalizácia centra obce Smižany- II. etapa" uverejneného vo vestníku Úradu pre verejné obstarávanie SR (ďalej len „ÚVO SR") dňa 02.07.2013 pod číslom 128/2013 na výber dodávateľa stavebných prác, a ako členka komisie na vyhodnotenie splnenia podmienok účasti/ponúk, v rozpore s § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov a v úmysle sebe a spol. Eiffage zabezpečiť prospech dojedнала tejto menovanej spoločnosti prednosť a výhodnejšie podmienky najmä tým, že spoločne s Ing. O. I., Ing. K. W., zástupcami spol. Eiffage a H. H., konateľom spol. MIGI, s.r.o. IČO: 36 187 232, ako uchádzači (súťažiteľia) v uvedenom verejnom obstarávaní absolvovali predovšetkým v dňoch 06.11.2013 až 15.11.2013 viacero vzájomných osobných stretnutí a telefonických kontaktov, v rámci ktorých hovorili o priebehu vyššie uvedeného verejného obstarávania, koordinovali svoj vzájomný postup v tomto verejnom obstarávaní a predkladanie potrebných písomných podkladov, riešili problémy ohľadom starostu obce Smižany a zamestnankyne obce Ing. E. D., pričom deklarovali aj záujem osloviť ďalších troch súťažiteľov, aby títo zo súťaže odstúpili, pričom v presne nezistenej dobe, najneskôr do 08.11.2013, na presne nezistenom mieste na území SR žiadala Ing. T. T. od Ing. O. I. a Ing. K. W. úplatok najskôr vo výške 20 percent z presne nezistenej sumy, následne, najneskôr do 13.11.2013, upravila výšku tohto, ňou požadovaného, úplatku buď na 5 percent z nezistenej sumy „na predfaktúru" alebo 3 percentá z nezistenej sumy „v čistom" za to, že vykoná predmetné verejné obstarávanie tak, aby zabezpečila spoločnosti Eiffage ako jednému zo súťažiteľov víťazstvo v tomto verejnom obstarávaní, na čo jej Ing. K. W. a H. H. po vzájomnej dohode

tento úplatok vo výške 3 percent z nezistenej sumy „do ruky“ sľúbili, napokon dňa 11.03.2014 obec Smižany ako vyhlasovateľ tohto verejného obstarávania po vylúčení iných súťažiteľov prijala ponuku spoločnosti Eiffage vo výške 1.914.058,37 Eur, hoci táto sa pôvodne umiestnila až na 4. mieste s ponukou ceny 1.914.058,37 Eur s DPH, hoci vylúčeni uchádzači predložili ponuky v nižších sumách, a to 950.000 Eur spol. MIGI, s.r.o., ktorej konateľom bol H. H., ktorý však tento postup koordinoval s ostatnými spoluobvinenými, pričom proti vylúčeniu z verejného obstarávania odvolanie nepodal, 1.000.000,-Eur spol. Skanska SK, a.s., IČO:31 611 788 a 1.201.000,-Eur spol. EUROŠTUKONZ, s.r.o., IČO: 35 972 297,

v bode D obžalovaní Ing. K. W. a Ing. K. H.

- Ing. K. W. a K. H. po predchádzajúcich vzájomných dohodách uskutočnených v presne nezistenom období najmenej od 13.05.2014 na presne nezistených miestach na území SR s cieľom neoprávnene získať vyplatenie časti NFP tvoreného z prostriedkov ES a ŠR SR, poskytovaného Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR (ďalej len „MŠVVaŠ SR“) zastúpeného Agentúrou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR pre štrukturálne fondy EU (ďalej len „Agentúra MŠVVaŠ SR“) Prešovskej univerzity v Prešove na projekt „Dostavba areálu FM PU“, kód ITMS 26250120059, na základe zmluvy č. 059/2012/5.1/OPVaV uzavretej medzi poskytovateľom MŠVVaŠ SR v zastúpení Agentúrou MŠVVaŠ SR a prijímateľom Prešovskou univerzitou v Prešove dňa 31.10.2012 v znení neskorších dodatkov, kde zhotoviteľom predmetu obstarávania je Združenie právnických osôb, ktorého členom je aj Eiffage, vyhotovovali, odsúhlasovali a zabezpečovali predkladanie nesprávnych dokladov deklarujúcich v skutočnosti nezrealizované dodávky tovarov, prác a služieb pre uvedený projekt, a to tým spôsobom, že po tom, čo K. H. zistil a oznámil Ing. K. W., že na stavbe v rámci uvedeného projektu je možné zo strany Eiffage realizovať položky týkajúce sa rôznych druhov výstuží v menšom rozsahu ako je v rozpočte projektu a takto neoprávnene získať finančné prostriedky sa s Ing. K. W. dohodli, že vyhotovia nepravdivé doklady, v ktorých budú nepravdivo deklarovať príslušné položky týkajúce sa výstuží tým spôsobom, že Ing. K. W. podpisom odsúhlasil nesprávnu faktúru a súpis vykonaných prác a K. H. odsúhlasil nesprávny súpis vykonaných prác, pričom takto bola Prešovskou univerzitou v Prešove predložená žiadosť o platbu na Agentúru MŠVVaŠ SR, a síce: žiadosť o platbu č. 6 zo dňa 04.09.2014, ktorej prílohou je aj faktúra Eiffage č. 1600503089 zo dňa 14.08.2014 na sumu 720.512,94,-Eur a k nej viažuce sa súpisy vykonaných prác, pričom v týchto uvedených dokladoch boli nesprávne deklarované položky, predovšetkým rôznych druhov výstuží pri zakladaní uvedenej stavby na objekte SO 01 v objeme približne 31,428 ton, čo predstavuje sumu 25.583,02,-Eur, na základe takto predložených nesprávnych dokladov boli dňa 23.10.2014 na účet Eiffage č. XXXXXXXX/XXXX vedený v P. O., pobočke zahraničnej banky D. z účtu Prešovskej univerzity v Prešove č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Štátnej pokladnici zaslané finančné prostriedky poskytnuté zo strany MŠVVaŠ SR a Prešovskej univerzity v Prešove za realizáciu projektu vo výške 720.512,94,-Eur, pričom vzhľadom k štruktúre financovania projektu, ktorý je financovaný 85 % z prostriedkov ES, 10 % z prostriedkov ŠR SR a 5 % je spolufinancovaný Prešovskou univerzitou v Prešove, došlo k spôsobeniu škody MŠVVaŠ SR na prostriedkoch ES vo výške 21.745,03 Eur, na prostriedkoch ŠR SR vo výške najmenej 2.558,24 Eur.

Špecializovaný trestný súd za skutky v bode A1/, A2/ a B2/ uložil obžalovanému Ing. O. I. podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 41 ods. 2 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Súčasne mu podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 30.000,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Obžalovanému Ing. K. H. za skutok v bode A1/ uložil Špecializovaný trestný súd podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na

výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 20.000,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Obžalovanému Ing. K. W. za skutky v bode B1/, B2/,B3/,C/ a D/ uložil Špecializovaný trestný súd podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 5.000,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Obžalovanému O. I. za skutok v bode A1/, uložil Špecializovaný trestný súd podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 20.000,-Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Obžalovanému N. F. za skutok v bode A1/ uložil Špecializovaný trestný súd podľa § 261 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d), § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona mu uložil peňažný trest vo výmere 10.000,-Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Obžalovanému Ing. S. C. za skutok v bode A2/ Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Obžalovanému JUDr. W. N. za skutok v bode B2/ Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a súčasne podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona mu uložil povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu, v obvode ktorého je miesto jeho pobytu. Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona mu súd prvého stupňa uložil peňažný trest vo výmere 10.000,-Eur a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti - výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie v orgánoch verejnej moci na dobu 5 rokov.

Obžalovanému R. T. za skutok v bode B2/ uložil Špecializovaný trestný súd podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Obžalovanému Mgr. F. H. za skutok v bode B1/ uložil Špecializovaný trestný súd podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 rok , výkon ktorého mu podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložil a zároveň určil podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 50 ods. 1 Trestného

zákona mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 18 mesiacov.

Obžalovanému H. H. za skutok bode C/ uložil Špecializovaný trestný súd podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Špecializovaný trestný súd zároveň postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného Ing. O. I. spod obžaloby prokurátora pre skutok v bode C/ právne kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

- Ing. T. T. ako odborne spôsobilá osoba pre verejné obstarávanie, reg. číslo U0323-466-2004, vyhlasovateľom objednaná usporiadateľka verejného obstarávania vyhláseného obcou Smižany na projekt „Revitalizácia centra obce Smižany- II. etapa“ uverejneného vo vestníku Úradu pre verejné obstarávanie SR (ďalej len „ÚVO SR“) dňa 02.07.2013 pod číslom 128/2013 na výber dodávateľa stavebných prác, a ako členka komisie na vyhodnotenie splnenia podmienok účasti/ponúk, v rozpore s § 9 ods. 3 zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov a v úmysle sebe a spol. Eiffage zabezpečiť prospech dojednala tejto menovanej spoločnosti prednosť a výhodnejšie podmienky najmä tým, že spoločne s Ing. O. I., Ing. K. W., zástupcami spol. Eiffage a H. H., konateľom spol. MIGI, s.r.o., IČO: 36 187 232, ako uchádzači (súťažitelia) v uvedenom verejnom obstarávaní absolvovali predovšetkým v dňoch 06.11.2013 až 15.11.2013 viacero vzájomných osobných stretnutí a telefonických kontaktov, v rámci ktorých hovorili o priebehu vyššie uvedeného verejného obstarávania, koordinovali svoj vzájomný postup v tomto verejnom obstarávaní a predkladanie potrebných písomných podkladov, riešili problémy ohľadom starostu obce Smižany a zamestnankyne obce Ing. E. D., pričom deklarovali aj záujem osloviť ďalších troch súťažiteľov, aby títo zo súťaže odstúpili, pričom v presne nezistenej dobe, najneskôr do 08.11.2013, na presne nezistenom mieste na území SR žiadala Ing. T. T. od Ing. O. I. a Ing. K. W. úplatok najskôr vo výške 20 percent z presne nezistenej sumy, následne, najneskôr do 13.11.2013, upravila výšku tohto, ňou požadovaného, úplatku buď na 5 percent z nezistenej sumy „na predfaktúru“ alebo 3 percentá z nezistenej sumy „v čistom“ za to, že vykoná predmetné verejné obstarávanie tak, aby zabezpečila spoločnosti Eiffage ako jednému zo súťažiteľov víťazstvo v tomto verejnom obstarávaní, na čo jej Ing. K. W. a H. H. po vzájomnej dohode tento úplatok vo výške 3 percent z nezistenej sumy „do ruky“ sľúbili, napokon dňa 11.03.2014 obec Smižany ako vyhlasovateľ tohto verejného obstarávania po vylúčení iných súťažiteľov prijala ponuku spoločnosti Eiffage vo výške 1.914.058,37 Eur, hoci táto sa pôvodne umiestnila až na 4. mieste s ponukou ceny 1.914.058,37 Eur s DPH, hoci vylúčení uchádzači predložili ponuky v nižších sumách, a to 950.000,-Eur spol. MIGI, s.r.o., ktorej konateľom bol H. H., ktorý však tento postup koordinoval s ostatnými spoluobvinenými, pričom proti vylúčeniu z verejného obstarávania odvolanie nepodal, 1.000.000,-Eur spol. Skanska SK, a.s., IČO:31 611 788 a 1.201.000,-Eur spol. EUROŠTUKONZ, s.r.o., IČO: 35 972 297, pretože nebolo dokázané, že by skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd odkázal poškodených Výskumnú agentúru, Sliachska 1523/1, 831 02 Bratislava, IČO: 31819494, Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, IČO: 42181810, Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky, Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, IČO: 50349287 a Slovenskú agentúru životného prostredia, Tajovského 28, 975 90 Banská Bystrica, IČO: 00626031 s ich nárokom na náhradu škody na civilný proces z dôvodu, že o povinnosti na náhradu škody je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného konania.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podali odvolania, priamo do zápisnice, prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej tiež „prokurátor ÚŠP GP SR“ alebo „prokurátor“) a obžalovaní Ing. K. H., Ing. K. W., N. F., JUDr. W. N., R. T. a v zákonnej lehote samostatnými písomnými podaniami obžalovaní Ing. O. I., O. I., Ing. S. C., Mgr. F. H. a H. H., ktoré prostredníctvom svojich obhajcov osobitnými podaniami aj odôvodnili.

Prokurátor podal odvolanie napádajúc výrok o vine a treste v neprospech obžalovaných. V bližšom odôvodnení podaného odvolania prokurátor v prvom rade namietal nesprávnu modifikáciu skutkovej vety v bode A1 napadnutého rozsudku tým, že Špecializovaný trestný súd vypustil zo skutku vymedzenom v bode A1 údaje týkajúce sa jednotlivých žiadostí o platby, ako aj údaj, „položky vodorovného premiestnenia výkopu do 10.000 metrov (v objeme 277.078,63 Eur)"a rovnako údaj k príprave „, podkladov na fakturáciu štetovnic, ktoré neboli realizované v zmysle projektu vo výške 113.590,79 Eur". V tomto smere prokurátor namietal aj zmenu právnej kvalifikácie vo vzťahu ku skutku A1/ a B1/, s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku (strana 104) z ktorého vyplýva, že súd prvého stupňa na rozdiel od podanej obžaloby sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou konania obžalovaných ako organizovanej skupiny,... a konanie obžalovaných posúdil ako spolupáchateľstvo (§ 20 Tr. zákona). Navyše vo vzťahu ku skutku v bode B1/ sa podľa názoru prokurátora súd prvého stupňa nevyjadril, z akých dôvodov nekvalifikoval konanie obžalovaných ako konanie organizovanej skupiny. V nadväznosti na uvedené prokurátor s poukazom na zákonnú definíciu pojmu organizovaná skupina (§ 129 ods. 2 Tr. zákona), ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Ndt/27/2015, sp. zn. 4To 8/2014, sp. zn. 3Ndtš 1/2007 analyzoval znaky konania organizovanej skupiny a poznamenal, že zo skutku (skutkovej vety) k bodu A1/ podľa jeho názoru vyplýva, že obžalovaný Ing. O. I. mal činnosť organizovať, pričom aj v úvode skutkovej vety sa konštatuje, že „obvinený mali konať po vzájomnej dohode s rozdelením úloh", z čoho je zrejmé, že aj Špecializovaný trestný súd považoval konanie obžalovaných naplňajúce znaky z organizovanej skupiny. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že vykonaným dokazovaním bola preukázaná komunikácia a koordinácia obžalovaných v období od 7. októbra 2013 do 12. júna 2014. Rovnako bola preukázaná aj deľba úloh medzi jednotlivými obžalovanými, keďže súpis prác vyhotovoval obžalovaný N. F. ako stavbyvedúci, po vzájomnej komunikácii s obžalovaným Ing. K. H., riaditeľom divízie, súpisy prác vyhotovené N. F. priamo za zhotoviteľa Eiffage, s.r.o., ale aj od subdodávateľov, najmä od ARPROG, s.r.o. tento odsúhlasoval a potom, ako tieto odkomunikoval s obžalovaným Ing. O. I., následne boli predložené na schválenie stavebnému dozoru, ktorý najskôr vykonávali Ing. D. a Ing. J. a po 27. januári 2014 už len Ing. J.. Súpisy boli po odsúhlasení predložené obžalovanému O. I. ako štatutárnemu zástupcovi obce - investorovi, ktorý ich následne predložil na preplatenie spolu so žiadosťou o platbu riadiacemu orgánu - MŽP SR. Obžalovaní navzájom intenzívne komunikovali, koordinovali postupy, dávali si návody, pokyny a usmernenia na páchanie trestnej činnosti (čo jasne vyplýva z prepisov ITP), ale aj vytvárali podmienky na zamedzenie ich odhalenia. Podľa názoru prokurátora obžalovaní konali ako organizovaná skupina na čele s organizátorom obžalovaným Ing. O. I. a ostatné osoby konali viac-menej v zmysle jeho pokynov za účelom dosiahnutia ich cieľov. Tvorili spolenú skupinu najmenej troch osôb, pričom sa medzi nimi mala vyskytovať aj deľba úloh, plánovitosť a koordinovanosť. Jednotlivé úlohy plnili obžalovaní aj podľa svojich kompetencií, schopností a možností. V ďalšej časti odvolania prokurátor vo vzťahu ku skutku B1/, s poukazom na vykonané dokazovanie, a to najmä na záznam telekomunikačnej prevádzky z 21. februára 2014 medzi obžalovaným Mgr. H., Ing. W. a Ing. J. opätovne zastával názor, že aj toto konanie vykazuje organizovanej skupiny. Dodal, že tento záver je preukázaný aj opakovanou výpoveďou svedka S. J., ktorý okrem iného potvrdil, že pri realizácii projektu sa vôbec nerealizovala položka „mazanina z betónu perlitového tr. B hr. 12 - 24 cm" vo výmere 107,186 m3 na sumu 20.276,36 Eur, pričom táto bola nepravdivo vykázaná v súpise vykonaných prác a následne aj neoprávnene uhradená na účet spoločnosti Eiffage. Nezrealizovanie tejto položky napokon potvrdil aj svedok Ing. N. J., pričom uviedol, že o tejto skutočnosti mali vedomosť Ing. W., S. J. a F. H., napriek uvedenému sa táto položka, ktorá nebola zrealizovaná, fakturovala mestu Prešov. Svedok Ing. N. J. taktiež v rámci výsluchu potvrdil vyššie uvedenú telefonickú komunikáciu s Ing. K. W.. Rovnako potvrdil nepravdivý zápis v stavebnom denníku ohľadom tejto položky. Svedok A. Z. vo svojej výpovedi potvrdil, že stavbu riadil pre ich firmu externe Mgr. F. H. ako riadiaci pracovník, ktorý (okrem iného) vystavoval faktúry. Napokon aj Svedok Z. uviedol, že súpis prác odsúhlasoval a ich reálne vykonanie kontroloval za firmu GEMAG Mgr. F. H. a Ing. J. za firmu Eiffage. V nadväznosti na uvedené, podľa názoru prokurátora bolo preukázané, že obžalovaní pri páchaní tejto trestnej činnosti medzi sebou navzájom komunikovali a dávali si návody na jej páchanie. Konali ako organizovaná skupina osôb, kde ako organizátor vystupoval Ing. K. W. a ostatné osoby konali väčšinou v zmysle jeho pokynov, vyskytovala sa medzi nimi deľba úloh, plánovitosť skupiny a koordinovanosť. Cieľom obžalovaných bolo neoprávnene získať finančné prostriedky Európskej únie a Slovenskej republiky vykázaním a fakturovaním prác, ktoré v skutočnosti

realizované neboli. Podľa jeho názoru, obžalovaní tak v skutku pod bodom A1/, ako aj pod bodom B1/ vymedzenom v napadnutom rozsudku konali ako organizovaná skupina, a teda čin spáchali závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou.

V ďalšej časti odvolania vo vzťahu k napadnutým výrokom o treste, v neprospech obžalovaných, a to konkrétne - vo vzťahu k obžalovaným Ing. O. I., Ing. K. H., O. I., N. F., Mgr. K. H. prokurátor namietal nesprávne použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 Trestného zákona. Podľa jeho názoru, v danom prípade sa nevyskytli prietahy v konaní, na vznik ktorých by bolo dôvodné obvineným kompenzovať zníženie uložených trestov. Zdôraznil, že sa jednalo o skutkovo a právne náročnú skupinovú trestnú vec (pôvodne bolo 13 obžalovaných a viacero skutkov s korupčným, ako aj ekonomickým charakterom, 27.000 strán vyšetrovacieho spisu). V kontexte uvedeného poznamenal, že obvinenie voči obžalovaným bolo vznesené v roku 2015, vyšetrovanie ukončené v roku 2019, následne v roku 2020 bola prokurátorom podaná obžaloba a začiatkom roka 2022 bol vo veci vyhlásený rozsudok, pričom priebeh trestného konania bol ovplyvnený aj pandémiou vírusu COVID-19.

Napokon vo vzťahu obžalovanému Mgr. F. H. prokurátor namietal zmenu právnej kvalifikácie skutku oproti podanej obžaloby (pre vypustenie znaku - organizovaná skupina), a preto uložený trest odňatia slobody považoval za nedôvodný a v rozpore s Trestným zákonom.

Vo vzťahu k obžalovanému Mgr. F. H. namietal nesprávnosť oslobodzujúceho výroku. Podľa jeho názoru Špecializovaný trestný súd nezohľadnil vo vzájomnej súvislosti ďalšiu komunikáciu medzi obžalovanými Ing. O. I., K. W., H. H. a Ing. T. (č. l. 26957, č. l. 27015, č. l. 27021, č. l. 027033, č. l. 27041, č. l. 26985, č. l. 27023, č. l. 26962), z ktorej vyplýva, že obžalovaný Ing. O. I. súhlasil s poskytnutím úplatku Ing. T. T., avšak v nižšej sume. Navyše z výroku „nech zabudne na 20 % čo sa týka Smižian“ podľa prokurátora nemožno uzavrieť, že by Ing. O. I. vôbec nesúhlasil s poskytnutím úplatku Ing. T. T.. Z uvedeného výroku vyplýva skutočnosť, že nesúhlasil s navrhnutou výškou úplatku. Aj zo vzájomnej telefonickkej komunikácie obžalovaných vyplýva, že obžalovaný 1/ bol v skupine obžalovaných riadiacim prvkom, ostatní obžalovaní mu oznamovali svoju činnosť a činnosť ostatných dotknutých osôb, žiadali o odsúhlasenie ďalších krokov. Obžalovaný 1/ nemal len súhlasiť s úplatkom pre Ing. T. T. vo výške 20 %, pretože jej činnosť na vybavení zákazky pre spoločnosť Eiffage nepovažoval za rozhodujúcu. Zo vzájomnej komunikácie obžalovaných podľa názoru prokurátora tiež vyplýva, že Ing. T. T. si svoje zásluhy na zabezpečení zákazky obhajovala a usilovala sa aspoň o odmenu - úplatok v nižšej sume. O tom bol obžalovaný 1/ informovaný a konkrétnu výšku úplatku nechal určiť vzájomnou dohodou obžalovaných Ing. K. W., H. H. a Ing. T. T.. Vzhľadom na svoje postavenie v skupine osôb páhajúcich predmetný trestný čin, potom následne vedel a súhlasil s poskytnutím úplatku Ing. T. T. vo výške „3 na ruku“. Podľa názoru prokurátora z telefonickkej komunikácie, ale aj zo spôsobu spáchania skutku v bode C/ napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaný 1/ vedel, respektíve bol minimálne uzrozumený v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona s tým, že na danom verejnom obstarávaní bola dohoda o tom, kto bude úspešný, respektíve ako bude verejné obstarávanie prebiehať a ako bude vyhodnotené. Rovnako bol podrobne informovaný o krokoch, ktoré v danom prípade Ing. T. T. vyvíja, pričom tieto neboli v súlade so zákonom. Napokon bol obžalovaný 1/ aj jasne informovaný a uzrozumený o tom, že za túto aktivitu jej bude poskytnutý úplatok. Skutok u obžalovaného 1/ zapadá aj do kontextu ostatných skutkov, ktoré sú predmetom napadnutého rozsudku, keďže obžalovaný 1/ mal prehľad a vedomosť o všetkých aktivitách spoločnosti Eiffage. Z uvedených dôvodov prokurátor zastáva názor, že oslobodzujúci výrok Špecializovaného trestného súdu je nesprávny, keďže nezodpovedá zistenému skutkovému stavu veci.

Na podklade vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v napadnutej časti odvolaním prokurátora zrušil, a aby sám uznal obžalovaných za vinných v zmysle podanej obžaloby prokurátora a uložil im tresty v súlade s návrhom prokurátora prednesenom na hlavnom pojednávaní 6. októbra 2021.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný JUDr. W. N. prostredníctvom náhradného obhajcu. Úvodom svojho vyjadrenia sa zaoberal otázkou rozsahu prieskumu napadnutého rozsudku,

obsahu pojmu zbytočné priesťahy a kritériám pre posúdenie zbytočnosti priesťahu v súdnom konaní, tak z pohľadu vnútroštátnej judikatúry, ako aj z pohľadu judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Vyslovil názor, že v danom prípade bol v súlade so zákonom uplatnený inštitút mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona pri ukladaní trestu s poukazom dĺžky trestného konania.

K odvolaniu prokurátora sa taktiež písomne vyjadril obžalovaný Ing. O. I., ktorý uviedol, že „komunikácia“ počas veľkej stavby v rozsahu 21 km dlhej kanalizácie vrátane 981 kanalizačných prípojek a 2 čističiek odpadových vôd, vykazuje nie znaky delby úloh v rámci organizovanej skupiny, ale delby pracovných úloh vykonávaných pri veľkej stavbe. V rámci komunikácie pri tejto stavbe, v prvom rade išlo o komunikáciu o priebehu stavby, konzultovanie problémov, hľadanie najlepšieho riešenia a nemalo sa jednať o trestnú činnosť vykonávanú organizovanou skupinou, z ktorej by podľa neho mal niekto preukázateľne prospech. V ďalšej časti poukázal v rámci návrhov prokurátora na dokazovania, na zoznam hovorov a SMS správ uvedených na strane 52 až 63 napadnutého rozsudku, pričom má za to, že ide o výber relevantných hovorov vykonaných z celkového rozsahu. Jedná sa o hovory, ktoré sú dôkazne relevantné, ale neoznačil relevantné časti hovorov. Následne sa obžalovaný 1/ vyjadril k hovorom č. 1565, 1443, 985, 1679, 1309, 1238, 984, 1000, 826. Záverom interpretoval jeho hodnotenie priebehu verejného obstarávania, a to elektronickej aukcie z 31.10.2013, pričom výsledok verejného obstarávania ovplyvnila pasivita prvých troch uchádzačov, a nie „ingerencia“ Ing. T. T.. Nie je „právne udržateľné“, že obvinený 1/ mal súhlasiť s poskytnutím sumy Ing. T. vo výške „3 na ruku.“

Obžalovaný Ing. O. I. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Tokára pre nesprávnosť výroku o vine za skutky uvedené v bodoch A1, A2 a B2, pre nesprávnosť výroku o treste, ako aj konaniu ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu. V odvolaní obžalovaný 1/ úvodom namietal zákonnosť dôkazov získaných odposluchom účastníckych telefónnych staníc, ktoré podľa jeho názoru majú predstavovať „účelovo poskladané záznamy“. Žiadosť o použitie informačno-technických prostriedkov (ďalej tiež „ITP“) nemá obsahovať všetky náležitosti podľa zákona č. 166/2003 Z. z., odôvodnenie žiadosti o ITP ako aj príkaz podľa § 115 ods. 2 Trestného poriadku sú podľa jeho názoru len „formálne odôvodnené“. Taktiež zastával názor, že s námietkami obhajoby proti zákonnosti tzv. odposluchov sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal v odôvodnení jeho rozhodnutia. K porušeniu jeho práv na obhajobu došlo aj v tom smere, že nemal mať k dispozícii celé zvukové záznamy, ale len časti komunikácie.

Vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode A1/ a položky „kamenivo“, v prípade ktorej súd prvého stupňa dospel k záveru, že obžalovaní hodnoverne nepreukázali svoje obhajobné tvrdenia, že dodali kamenivo v celom rozsahu, konkrétne, že nebolo hodnoverne preukázané dodanie kameniva v rozsahu 18.837,643 ton v hodnote 243.316,8255 Eur, uviedol, že záver súdu prvého stupňa o „nevyvrátení dôvodného podozrenia vo vzťahu ku skutku v bode A1“ má za právne neudržateľný, naopak zastáva názor, že obžaloba neunesla dôkazné bremeno o tom, kde a v akom rozsahu nebolo na stavbu dodané kamenivo. Obhajobou predloženými dôkazmi bol preukázaný právny titul nadobudnutia kameniva dodaného na stavbu ČOV a kanalizácie v Družstevnej pri Hornáde, spolu v rozsahu 57.000 ton kameniva. Z 57.000 ton kameniva, časť kameniva v rozsahu 12.264,85 ton mala nakúpiť a na stavbu dodať priamo spoločnosť Eiffage a zvyšnú časť kameniva mali na stavbu dodať subdodávatelia Arprog, Kaping a Spojstav. Obhajoba v tejto súvislosti súdu prvého stupňa predkladala celý rad dôkazov (č. l. 11323-11327, č. l. 28765-28767, výpoveď svedka J., č. l. 28187), ktoré podľa jej názoru preukazujú dodanie kameniva na stavbu ČOV a kanalizácie v zmluvne dohodnutom rozsahu. Navyše na stavbe ČOV a kanalizácie sa používala aj drviaca linka na výrobu recyklovaného kameniva a v súvislosti s recyklovaným kamenivom. Súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevyhodnotil dôkaz v podobe - hlásenia vzniku odpadu spoločnosťou Eiffage Okresnému úradu Košice - okolie, Odbor starostlivosti o životné prostredie, o predrvení 5.594 ton stavebného odpadu na kamenivo. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k záveru, že obžalovaných usvedčuje v podstate aj to, že investorovi nemali fakturovať cca. 14.000 ton kameniva, je zrejmé, že „súd absolútne nepochopil“ podstatu stavebných procesov pri líniových stavbách, pričom rozdiel v prvotne plánovaných objemoch prác a vyfakturovaných objemoch prác, spočíva v nadprácach oproti plánovaným prácam (pôvodná zmluva o dielo bola dopĺňaná viacerými dodatkami) a mohol vzniknúť aj napr. väčšou šírkou reálneho výkopu oproti plánovanému.

Rovnako obžalovaný považuje za nesprávne skutkové závery, ktoré súd prvého stupňa vyvodil z rozhovorov č. 8 zo 7. októbra 2013 (strana 82 odsek štvrtý napadnutého rozsudku), č. 1563 (č. l. 26427) a č. 1561, ktoré sa uskutočnili 07.04.2014 a listu písaného pánom D. z 5. apríla 2021. Napokon za nesprávne skutkové závery považuje aj hodnotenie výpovedí svedkov D. a J. (strana 86 odsek druhý napadnutého rozsudku), ktorí vykonávali stavebný dozor a ktoré súd prvého stupňa vyhodnotil ako nepravdivé a účelové so snahou pomôcť obžalovaným s tým, že títo svedkovia v prevažnej väčšine odpovedí na otázky obhajoby uvádzali, že si „nepamätajú“.

Ohľadom položky „vodorovné presuny“ v rámci skutku uvedenom v bode A1, v prípade ktorej súd prvého stupňa dospel k záveru, že neboli realizované žiadne presuny zeminy nad 10.000 m a bola spôsobená škoda vo výške 61.978,56 Eur, obžalovaný 1/ namietol, že v konaní pred súdom konkrétnymi dôkazmi preukázal realizovanie vodorovných presunov zeminy. Súd prvého stupňa bez riadneho odôvodnenia neuznal zdokladované premiestnenia zeminy nad 10.000 metrov, a to konkrétne do Geče (23 km), do Vranova nad Topľou (35 km), Michaloviec (50 km) a Prešova (20-30 km). Prokurátor v danej trestnej veci neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal ktorý konkrétny vodorovný presun nebol vykonaný.

Vo vzťahu ku skutku A2/, obžalovaný 1/ namietal aj konštatovanie súdu prvého stupňa, spočívajúce v tom, že obhajobné tvrdenia u oboch obžalovaných sú účelové s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Vina obžalovaných bola vyslovená predovšetkým na podklade záznamu z telefonického rozhovoru č. 3934 z 23. júna 2014 medzi ním a obžalovaným Ing. S. C.. Podľa obžalovaného 1/ v konaní bolo dostatočne vysvetlené Ing. S. C., čo bolo predmetom ich rozhovoru. Inak povedané, že Ing. S. C. zastupoval obec Družstevná pri Hornáde v rámci tzv. inžinieringu, a to všetko cez spoločnosť Arde, ktorá mala s obcou zmluvu. Navyše obžalovaný 1/ prepisy záznamov z telekomunikačnej prevádzky považuje za nezákonné a vykonané dôkazy za nesprávne vyhodnotené.

Vo vzťahu ku skutku v bode B2 obžalovaný 1/ namietal hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa. Osobitne poukázal na to, že nebol vykonaný dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval obsah obálky, a to konkrétne úplatok vo výške 10.000,- Eur. Uviedol, že obsahom inkriminovanej obálky boli doklady k súkromnému projektu JUDr. W. N.. Rovnako aj vo vzťahu ku skutku B2 obžalovaný 1/ zastáva názor, že prepisy záznamov z telekomunikačnej prevádzky sú nezákonné a závery súdu prvého stupňa o vine obžalovaných vychádzajú z nesprávne zisteného skutkového stavu.

Obžalovaný Ing. O. I. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k jeho osobe zrušil vo výroku o skutkoch uvedených v bodoch A1, A2 a B2, tak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí.

Obžalovaný Ing. K. H. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Miroslava Věreba pre nesprávnosť výroku o vine a treste ohľadom skutku uvedenom v bode A1, ako aj voči konaniu, ktoré napadnutému rozsudku prechádzalo. Úvodom svojho odvolania obžalovaný 2/ vyjadril nesúhlas s odôvodnením časti napadnutého rozsudku, kde sa uvádza: „stav dôkaznej núdze nebolo možné odstrániť, pretože obžalovaný odmietol na položené otázky odpovedať.“ V tejto súvislosti uviedol, že neodmietol vypovedať, vypovedal pred NAKA a vypovedal aj pred Špecializovaným trestným súdom, odmietol odpovedať iba na otázky ohľadom informačno-technických záznamov, ktoré namietal ako neúplné. Záznamy ITP považuje za „povytrhávané z kontextu“, neobsahujúce záznamy všetkých hovorov z daného obdobia, počas ktorého bol monitorovaný. Z uvedeného dôvodu zastáva názor, že na ITPsa nachádzajú aj hovory, ktoré majú vyvracať trestnú činnosť. Podľa jeho názoru už v prípravnom konaní bolo porušené jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Navyše napadnutý rozsudok je založený iba na niekoľkých ITP, a naopak listinné dôkazy a výpovede svedkov majú svedčiť v jeho prospech. Stavba v Družstevnej pri Hornáde trvala od mája 2012 do augusta 2014 a závery o vine boli vyslovené na podklade ITP z obdobia od októbra 2013 do júna 2014. Podľa jeho názoru, mimo záznamov hovorov z ITP existuje množstvo „iných“ hovorov, ktoré vyvracajú dôkazy o jeho vine.

Vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode A1/ a položky „kamenivo“, v prípade ktorej súd prvého stupňa dospel k záveru, že obžalovaní hodnoverne nepreukázali svoje obhajobné tvrdenia, že dodali kamenivo v celom rozsahu, konkrétne, že nebolo preukázané dodanie kameniva v rozsahu 18.837,643 ton v hodnote 243.316,8255 Eur, obžalovaný 2/ poznamenal, že spoločnosť Eiffage mala nakúpiť kamenivo na vlastné práce od spoločnosti Carmeuse Slovakia, s.r.o. a VSK Mineral, spolu viac ako 12.000 ton kameniva. Pritom Eiffage realizovala dielo aj prostredníctvom tretích subjektov, tzv. subdodávateľov, ktorým bolo zaplatené za viac ako 45.000 ton kameniva. Na predmetnú stavbu bolo dodaných viac ako 57.000 ton kameniva, za čo spoločnosť Eiffage zaplatila subdodávateľom viac ako 540.000,- Eur. Z uvedeného množstva kameniva na stavbu si spoločnosť Eiffage uplatnila voči investorovi len 46.000 ton kameniva, teda dokonca menej, ako kúpila a zaplatila svojim dodávateľom a subdodávateľom.

Vyššie uvedený záver súdu prvého stupňa o nezdokladovaní 18.000 ton, považuje obžalovaný 2/ za rozporný s reálnou skutočnosťou a vykonanými dôkazmi. V kontexte uvedeného zdôraznil, že Spoločnosť Arprog v liste adresovanom NAKA uviedla: „na stavbu sme dodali kamenivo o množstve 26.420,35 ton“, čo vo svojej výpovedi potvrdil aj svedok J.. Z vyjadrenia tohto subdodávateľa je zrejmé, že na stavbu malo byť dodaných 12.000 ton + 26.000 ton = 38.000 ton kameniva. Od ďalších subdodávateľov bolo objednaných, dodaných a zaplatených ďalších 19.000 ton kameniva, teda spolu 57.000 ton kameniva. Obžaloba tvrdí, že na stavbu nebolo dodaných 18.000 ton kameniva, čo je vzhľadom na dôkazy a na výsluchy svedkov považuje obžalovaný 2/ za „nezmysel“. Navyše dôkazy - výsluchov svedkov K., D., J., T., ako aj listinné dôkazy - vyjadrenie spoločnosti Arprog z 03.03.2017, zmluvy o dielo a faktúry za kamenivo medzi subdodávateľmi, nevzal súd prvého stupňa do úvahy. V kontexte uvedeného poznamenal, že malo byť použitých 5.500 ton kameniva aj z recyklačnej drviacej linky. Vyššie uvedené argumenty uviedol z toho dôvodu, že v obžalobe bol obvinený z toho, že nie je dostatočne preukázaný „právny pôvod“ materiálu zabudovaného na stavbe. Vyššie uvedenými listinami a vyjadreniami subdodávateľov (napr. Arprog) je podľa jeho názoru zdokladovaný nákup kameniva v objeme vyššom ako bol uplatňovaný voči investorovi. Pokiaľ súd prvého stupňa (strana 86 odsek tretí napadnutého rozsudku) vo svojom rozsudku vyjadril pochybnosť nad dodaním väčšieho množstva kameniva ako bolo fakturované investorovi a položil si otázku, prečo také množstvo mu aj nebolo fakturované, v danej súvislosti obžalovaný 2/ poznamenáva, že na stavbe boli vykonané navyše práce, ale neboli nakoniec schválené. Pokiaľ súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku (strana 85 odsek druhý a štvrtý) uviedol, že „stazky“ vykazujú znaky manipulácie a hodnotil deklarovaný objem 200 ton za nereálny, k uvedenému pripomína, že „stazky“ nemanipuloval, vyhotovovali ich subdodávatelia, pričom nereálnosť objemu pokladá za neodborný záver súdu prvého stupňa. Rovnako podľa obžalovaného 2/ záznamy ITP nedeclarujú, že by sa kamenivo nedodalo, a ani nenaznačujú, že kamenivo nebolo v konkrétnom množstve na stavbu dodané. Cez záznamy ITP prechádzajú iba informácie o použití „strusky“ bez detailnej informácie o jej množstve a mieste jej použitia. V súvislosti s položkou „kameniva“ ďalej vytkol súdu prvého stupňa, že sa nevysporiadal s čiastkovou správou z vládneho auditu č. A 690 zo 14.07.2015, ktorá konštatovala, že nezistila žiadne nezrovnalosti. V ďalšej časti odvolania obžalovaný namietal závery v rámci skutku uvedom v bode A1 k položke „vodorovné presuny“, podľa ktorých súd prvého stupňa ustálil, že nebola preukázaná realizácia presunov nad 10.000 m, čím bola spôsobená škoda vo výške 61.978,56 Eur. Záver súdu prvého stupňa, že neboli realizované vývozy nad 10.000 m, pretože by to nebolo ekonomicky zmysluplné, považuje za neopodstatnený. Naopak zastáva názor, že konkrétnymi dôkazmi, ktoré uviedol v odvolaní a rovnako predložil súdu prvého stupňa, preukázal, že vývozy nad 10.000 metrov boli realizované do Geče (25 km), do Michaloviec (63 km), Vranova nad Topľou (50 km), respektíve do Prešova (cca 20-30 km). Následne obvinený namietal nesprávny skutkový záver súdu vo vzťahu k záznamom z telefonických rozhovorov, na ktoré poukázal v odôvodnení rozsudku (strana 95 odsek prvý, štvrtý, piaty a šiesty). Záverom opakovane zdôraznil, že prokurátor neuniesol dôkazné bremeno. Preto z dôvodu dôkaznej núdze a v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ mal byť oslobodený spod obžaloby pre skutok uvedený v bode A1.

Obžalovaný Ing. K. H. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, vo vzťahu k nemu, vo výroku o vine a treste, rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Obžalovaný Ing. K. W. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ambróza Motyky pre nesprávnosť výroku o vine v skutkoch uvedených v bodoch B1 a B3, pre nesprávnosť výroku o treste za skutky uvedené v bodoch B1, B2, B3, C a D. Uviedol, že súd prvého stupňa síce akceptoval námietky obhajoby vo vzťahu ku kvalifikačnému znaku - spáchanie skutku organizovanou skupinou, právnu kvalifikáciu zmenil, ale nezmenil skutkovú vetu, v dôsledku čoho je rozpor medzi skutkovou vetou a právnou kvalifikáciou v prípade skutku uvedeného v bode B1, pričom zmenu právnej kvalifikácie (vypustenie znaku organizovanej skupiny) neodôvodnil. K nezrealizovanej položke „perlitbetón“ obžalovaný 3/ poukázal na to, že samotné stavebné práce začali podľa neaktuálneho projektu a počas ich výkonu bolo vykonaných viacero prác navyše, preto keď sa zistilo, že na stavbe už bol perlitbetón ako izolácia strechy, rátalo sa s neformálnym zápočtom prác vykonaných na viac proti tejto položke. Z nezrealizovania tejto položky nemal nikto prospech, a preto aj tvrdenie súdu prvého stupňa (strana 110 napadnutého rozsudku) o prospechu minimálne pre Mgr. F. H. považuje za nepravdivé. Podľa obžalovaného 3/ uvedená skutočnosť vyplýva aj z rozhovoru č. 4811. Väčšina vykonaných prác, pre ich neformálne započítanie na položku perlitbetónu, ani nebola zahrnutá do dodatkov Zmluvy o dielo, v ktorom sa práce navyše popri inom riešili. Obžalovaného 3/ mrzí jeho konanie, avšak nevychádzalo zo zisťujúcich dôvodov a ani nemalo charakter organizovanej skupiny. Vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode B3, poukázal na otázku postavenia Komisie Mestského zastupiteľstva v Prešove konštatujúc, že sa jedná o poradný orgán bez právnej subjektivity, voči ktorému ani on nemohol vyvinúť protiprávne kroky v súvislosti s obstaraním vecí verejného záujmu. Ako zodpovedný pracovník spoločnosti Eiffage vzal zodpovednosť za financovanie stavebných prác vykonaných navyše. Obžalovaný R. T. mu povedal, že je dobrým zvykom pohostiť členov komisie pri ich zasadnutí, na čo najskôr reagoval, že nie sú cateringová spoločnosť. Obžalovaný 3/ sa vyjadril, že pohostenie zaplatí „hoc zo svojho“, následne zišlo z tejto aktivity a on žiadne pohostenie nezabezpečoval. Podľa jeho názoru, skutok v bode B3 je nespôsobilým subjektom korupcie a nemožno ho kvalifikovať ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu k výroku o treste obžalovaný 3/ namietol neprimeranú prísnosť jemu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Poznamenal, že mu kladené za vinu spáchanie viacero skutkov, čo však má súvisieť s jednou stavbou tým, že bol vedúcim pracovníkom. Poprel zisťujúci, či majetkový prospech ako pohnútku svojho konania. Ako jediný v tejto kauze netvrdil, že skutok sa nestal, ale snažil sa vysvetliť z akého dôvodu k nemu došlo. Priznal, že odovzdal obálku, na koho pokyn konal a aj komu ju odovzdal. Vedel, že v obálke majú byť peniaze, zalepenú ju prevzal a zároveň odovzdal. Pri žiadnom skutku nevznikla podľa jeho názoru žiadna škoda, pričom stavebné práce boli vykonané vo vysokej kvalite. V tejto súvislosti poukázal na ďakovný list riaditeľky zrekonštruovanej školy. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa nesprávne posúdil jeho osobu a možnosti jeho nápravy v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti poukázal na svoju doterajšiu bezúhonnosť, hodnotenie zo strany kňazov, ďalej na to, že po začatí trestného stíhania ukončil svoj pracovný pomer v spoločnosti Eiffage a v súčasnosti pracuje v rodinnej stavebnej firme. Napokon poznamenal, že dôležitou okolnosťou pri ukladaní trestu je aj dĺžka trestného konania (R 10/2011). Záverom konštatoval, že v konaní predložil záruku Rímsko-katolíckej farnosti sv. Ondreja v Košiciach z 29. júna 2021, ktorú podpísali kňazi, ktorí obžalovaného 3/ a jeho manželku poznajú viac ako 10 rokov. Predmetnou zárukou sa súd prvého stupňa nezaoberal a takýto postup považuje za procesné pochybenie. Vo vzťahu k uloženému trestu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám za prijatia záruky mu uložil podmienečný trest odňatia slobody, alternatívne uložil peňažný trest.

Obžalovaný O. I. podal odvolanie pre nesprávnosť výroku o vine za skutok uvedený v bode A1 a pre nesprávnosť výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru zistený skutkový stav nemá zodpovedať reálnemu stavu vecí, skutkové zistenia majú byť nejasné, neúplné a súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie. Ďalej uviedol, že žiadnu dotáciu, subvenciu, či príspevok nevyžadoval. Príspevok z fondov Európskej únie a štátneho rozpočtu SR získala obec Družstevná pri Hornáde a obžalovaný iba ako štatutárny zástupca obce podpísal to, čo schválilo obecné zastupiteľstvo. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa pri ukladaní

peňažného trestu v sume 20.000,- Eur nedostatočne prihlídal na jeho osobné a majetkové pomery podľa § 57 ods. 1 Trestného zákona. Inak by zistil, že tento trest nie je schopný zaplatiť. Taktiež považuje za nepravdivú časť skutkovej vety, v zmysle ktorej mali obžalovaní páchať trestnú činnosť „najmenej od roku 2010“. V rámci skutku v bode A1 považuje za nesprávne deklarovanie príplatkov za každých ďalších 1.000 metrov nad 10.000 metrov a nerealizovanie deklarovaného drveného kameniva v objeme 18.837,643 ton. Naopak podľa jeho názoru, táto skutočnosť bola dostatočne preukázaná dôkazmi predloženými obžalovaným Ing. K. H.. Taktiež nie je pravdou, že by nereagoval na okolnosti ohľadom kameniva, pretože už v prípravnom konaní sa vyjadril, ako a kde bola použitá vysokopecná struska na obsyp kanalizačného potrubia a iné miesta. Rovnako podľa jeho názoru, súd prvého stupňa nebral v úvahu ním predložené doklady, ako aj skutočnosť, že žiadosti o platby prebiehali bez pripomienok, a rovnako neprihliadal na záverečnú správu z kontroly Finančnej správy Košice, ako aj na výpovede svedkov Ing. D. a Ing. J., obsah dodatku č. 4 k Zmluve o dielo, v ktorom boli vykonané „prípochty a odpočty skutočne vykonaných prác“. Z uvedeného dôvodu zastáva názor, že v jeho prípade boli porušené zásady uvedené v § 2 ods. 2, § 2 ods. 10 Trestného poriadku a preto, že mala byť uplatnená zásada „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

Obžalovaný O. I. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Písomným podaním z 1. apríla 2022 obžalovaný O. I. doplnil svoje odvolanie. V jeho doplnení uviedol, že skutok uvedený v bode A1 sa nestal, poukázal na svoje vyššie uvedené odôvodnenie odvolania, pričom podľa jeho názoru žiadna škoda v tejto veci nevznikla, čo má potvrdzovať priebežne vykonaná kontrola MŽP SR a Správa finančnej kontroly. Výroky v uloženom treste nemajú „opodstatnenie“, keďže je toho názoru, že skutky sa nestali. Zaznamenané hovory medzi obžalovanými považuje za nezákonné, nemajú byť ako dôkazy akceptované a predstavujú len „neformálne“ telefonické hovory. Vo svojej podstate obžalovaní plnili svoje zmluvné povinnosti. Nešlo o úmyselné páchanie skutkov uvedených v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný N. F. podal odvolanie proti výroku o vine, proti výroku o treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku súdu prvého stupňa predchádzalo. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a nesprávny, keďže podľa jeho názoru nebol dostatočným spôsobom zistený skutkový stav, súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a prevzal „len domnienky obžaloby“. V danej trestnej veci nebola rešpektovaná zásada prezumpcie neviny a zásada, že dôkazné bremeno nesie prokurátor, pričom on nie je povinný preukazovať svoju nevinu. Porušenie týchto zásad vyvodzuje z toho, že súd prvého stupňa mal na viacerých miestach uvádzať, že on nepredložil dôkazy o svojej nevine, čiže u obžalovaných je daná dôkazná núdza. Kladené je mu za vinu, že vyhotovoval nesprávne súpisy prác na stavbe týkajúce sa vývozov zeminy a kameniva určeného na spätný zásyp vybudovanej kanalizácie, pričom vyhotovovanie nepravdivých súpisov prác sa obžalobe nepodarilo preukázať. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že na jednom z kontrolných dní bolo jeho nadriadenými rozhodnuté, že sa na zásyp vybudovanej kanalizácie mala použiť „struska“. Struska sa používala „na rovnanie ciest a pokiaľ ide o spätné zásypy, tak namiesto zeminy, nie namiesto kameniva“. Skutočnosť, že kamenivo vo fakturovanom rozsahu bolo použité na zásyp kanalizácie, vyplýva aj výpovedí osôb vykonávajúcich stavebný dozor (svedkovia Ing. D. a Ing. J.). Preto hodnotenie dôkazov ohľadom dodania kameniva na stavbu považuje za nesprávne. Súd prvého stupňa odignoroval výpovede subdodávateľov, ktorí jednotne uviedli, že na stavbu dodali kamenivo vo vyfakturovanom objeme. Rovnako aj s poukazom na výpovede svedkov V. J., T., Ing. J. a Ing. D. zastával názor, že nebol preukázaný reálny vývoz zeminy v rámci položky vodorovné presuny. Preto konštatovanie súdu prvého stupňa, že falšoval doklady ohľadom vývozu zeminy, vychádza z nesprávneho hodnotenia dôkazov. Poznamenal, že časť zeminy mala na mieste výkopu ostať a tú aj rozhrňal buldozér, ale nebola predmetom fakturácie, ako sa mylne domnieva prokurátor v obžalobe, a rovnako súd prvého stupňa. V ďalšej časti svojho odvolania polemizoval s odôvodnením napadnutého rozsudku a hodnotením dôkazov. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa nesprávne dospel k záveru, že vývozy zeminy do 10.000 m od stavby boli realizované a nad 10.000 m realizované neboli.

K výroku o treste obžalovaný 5/ uviedol, že je zamestnancom v pozícii stavbyvedúceho, ktorý plnil len

pokyny svojich nadriadených bez vedomosti o trestnej činnosti a bez akéhokoľvek prospechu. Zároveň má nezamestnanú manželku a je jediným živiteľom troch detí. Má úverové záväzky, ktoré osobitnými podaniami zo 17. mája 2022 a 13. júna 2023 konkretizoval a doplnil. Z uvedených dôvodov považuje nepodmienečný trest odňatia slobody a výšku peňažného trestu za neprimeranú, nezákonnú, a to najmä pre dopad uloženého trestu na jeho rodinu.

V podstate z uvedených dôvodov obžalovaný N. F. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora.

Obžalovaný Ing. S. C. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Tokára proti výroku o vine za skutok uvedený v bode A2, proti výroku o treste a aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Podľa jeho názoru, že súd prvého stupňa sa mal odchýliť od zásady voľného hodnotenia dôkazov ustanovenej v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. V tomto smere nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že by pre inú osobu žiadal úplatok za to, že bude pôsobiť na výkon právomoci inej osoby. Záver o jeho vine za spáchanie trestného činu nepriamej korupcie podľa § 329 Trestného zákona podľa jeho názoru nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. S poukazom na priebeh výstavby projektu ČOV a kanalizácie v obci Družstevná pri Hornáde (v rámci ktorého bolo potrebné spresniť výkazy výmer, posunúť termín dokončenia stavby a položiek rozpočtu) uviedol, že obec nemala finančné prostriedky na externý manažment, projektové rozpočtové práce a inžiniersku činnosť v rámci „Nového malého projektu“, preto sa obrátil na Ing. O. I., aby za jeho činnosť „aspoň niečo malé“ mohol vyfakturovať na Zmluvu o dielo vo výške 2 % zo sumy rezervy, ktorú odhadli na 700.000,- Eur. V tomto smere ďalej namieta skutkové závery vyplývajúce z telefonického hovoru z 13. mája 2014 (strana 105 odsek prvý napadnutého rozsudku) s poukazom na to, že tento hovor nemal byť podľa jeho názoru vykonaný ako dôkaz na hlavnom pojednávaní. V danom prepise telefonického hovoru mal súd prvého stupňa upraviť obsah rozhovoru tak, že vynechal slovo „jeho“ a v úplnosti malo zaznieť „mňa zaujíma len to, čo je NFP a jeho 5 % spoluúčasť.“ Rovnako namietal záver súdu prvého stupňa, že by si pôvodne mal pýtať úplatok vo výške 5 %, ako aj záver vychádzajúci z telefonického rozhovoru z 23. júna 2014 (strana 105 odsek tretí napadnutého rozsudku), že by si pýtal od Ing. O. I. úplatok. Citácia „aspoň niečo malé“, nemá predstavovať jeho požiadavku o úplatok. Prepisy zaznamenaných hovorov a vykonané ako dôkazy na hlavnom pojednávaní, považuje za vytrhnuté z kontextu. V kontexte uvedené zastáva názor, že súd prvého stupňa mal uplatniť v danej trestnej veci zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Obžalovaný Ing. S. C. v podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k jeho osobe a skutku uvedenom v bode A2 a podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku ho oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný JUDr. W. N. podal odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Ireny Sopkovej pre nesprávnosť výroku o vine za skutok uvedený v bode B2, ako aj pre nesprávnosť výroku o treste. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný. Skutkový stav nepreukazuje jeho vinu, súd prvého stupňa sa dopustil vážnych procesných väd. S poukazom na rozhodnutie publikované ako R 93/1999 bližšie dôvodil, že jeho trestná vec bola najskôr vylúčená na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 5T/22/2020 a následne bola 6. mája 2021 spojená na spoločné konanie s trestnou vecou H. H., vedenou pod sp. zn. BB-5T/8/2020. Súd prvého stupňa - na jeho námietky pred jeho výsluchom - predložil obžalovanému zápisnice z hlavného pojednávania z 11. decembra 2020 a 14. decembra 2020 s tým, že má právo sa s nimi oboznámiť skôr ako bude vypočutý pred súdom prvého stupňa. Uvedený postup (nahliadnutie do zápisníc) po spojení trestných vecí považuje za nezákonný a znemožňujúci zúčastniť sa hlavného pojednávania v dňoch 11. decembra 2020 a 14. decembra 2020 a vykonávať jeho procesné práva. K otázke jeho viny s poukazom na konkrétne časti odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že „konštatovanie súdu jednoznačne nemôže viesť k ustáleniu viny“, pretože „ani jeden“ dôkaz nemá preukazovať jeho vinu. Rovnako považuje za nevyvrátenú jeho obhajobu, že nemal mať oprávnenie, či právomoc svojím konaním zabezpečiť a umožniť realizáciu prác na projekte. Podľa jeho názoru nebol zabezpečený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že by nepriamym konaním ovplyvňoval nadriadený orgán. K obsahu zabezpečených „odposluchov“, v ktorých sa spomína „balíček“, obžalovaný 7/ uviedol,

že nemôže zodpovedať za komunikáciu, ktorej sa nezúčastnil. Zároveň namietal, že do spisu nebol založený kompletný prepis zaznamenaných odposluchov, ale len kompilát nesúvislých prepisov, ktoré nedávajú ucelený pohľad na komunikáciu obžalovaných. Ďalej namietal, že v odovzdanej obálke nebol úplatok, ale mali tam byť doklady k jeho súkromnému majetku. Rovnako vychádzajúc zo zápisnice o odovzdaní staveniska poprel, že sa mal zúčastniť na jeho odovzdávaní. Podľa vlastného hodnotenia má za to, že jeho obhajoba nebola pred súdom vyvrátená a závery súdu prvého stupňa o jeho vine sú doteraz založené na nepodložených úvahách.

Obžalovaný JUDr. W. N. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby ho oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný JUDr. W. N. podal odvolanie aj prostredníctvom obhajcu Mgr. et Mgr. Michala Bezáka. V odvolaní namietal porušenie zásady bezprostrednosti a ústnosti súdneho konania, ktoré podľa jeho názoru spočíva v tom, že svedkovia a obžalovaní v trestnom konaní vypovedali s prekrytím ich tváre rúškom či respirátorom, a teda súd prvého stupňa nemohol vidieť mimiku vypovedajúcich osôb. Rovnako má za to, že bola porušená vyhľadávacia zásada vyplývajúca z § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej porušenie vyvodzuje z toho, že orgány činné v trestnom konaní nepredložili „čo i len jednu“ okolnosť svedčiacu v jeho prospech. Za nesprávne považuje zistenie skutkového stavu veci, keď v konaní nebolo dôkazmi ustálené, akým spôsobom mal obžalovaný 7/ „pôsobiť na uvoľnenie projektu“, ktorý naviac nemal žiadnu právomoc konať v mene mesta Prešov. Pre nedostatok právomoci konať v mene mesta Prešov podľa jeho názoru, nebola naplnená objektívna stránka trestného činu. Súd prvého stupňa sa uvedenou skutočnosťou dostatočne nevysporiadal. V podstate z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby, respektíve napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný JUDr. W. N. aj sám vlastným podaním doplnil odvolanie. Opätovne poprel spáchanie skutku v bode B2/ a zopakoval tvrdenie, že nemal žiadne kompetencie, ani postavenie nadriadeného úradníka a nemohol ani nikoho zaväzovať. V predmetnom trestnom konaní nebolo preukázané, akým konkrétnym konaním mal zabezpečiť „uvoľnenie projektu“, za čo mal dostať, či si nechať sľúbiť úplatok. „Úrad“ už niekoľko mesiacov samostatne a priebežne sledoval, či sa neuvoľnil tento stavebný projekt. Ďalej uviedol, že nebolo preukázané, že si nechal sľúbiť úplatok, čo nevyplýva ani z ITP. Ako poslanec mestského zastupiteľstva komunikoval a neformálne reagoval na dopyty spoločnosti Eiffage „formálne sa snažil pomáhať“ v kontakte s Úradom. Rovnako poprel prevzatie úplatku s poukazom na absenciu jeho kompetencií. Podľa jeho názoru v ITP nie je zachytené nič o tom, že by žiadal úplatok. Poprel, že by prevzal úplatok na odovzdaní stavby. Obžaloba nesprávne vyhodnotila zaznamenané hovory z ITP. Voči nemu mal byť použitý selektívny výber dôkazov. Nepoužili sa bližšie nekonkretizované ITP v jeho prospech. Navyše súd prvého stupňa mohol byť ovplyvnený negatívnou medializáciou.

Obžalovaný R. T. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Sergeja Romžu, z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku. argumentujúc tým, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny a nepreskúmateľný. Podľa jeho názoru z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by mal kontaktovať alebo vôbec komunikovať s obžalovaným JUDr. W. N. a dojednávať vzájomné stretnutia medzi obžalovanými JUDr. N., Ing. K. W. a Ing. O. I.. K záznamom telefonickej komunikácie, na podklade ktorej súd prvého stupňa ho uznal za vinného uviedol, že tzv. odposluchy z 12.-13. novembra 2013 sú nesprávne interpretované a vyhodnotené. Slovom „toto“, či „tie veci“, ktoré v nich používa, má na mysli pripravovaný dodatok k Zmluve o dielo, a nie úplatok. Súd prvého stupňa sa podľa jeho názoru nedostatočne vysporiadal s jeho obhajobou. Pri reálnej existencii viacerých skutkových eventualít sa mal prikloniť k skutkovej eventualite, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Bez dôvodných pochybností nemožno ustáliť, že by dojednával a koordinoval stretnutia medzi obžalovanými Ing. K. W. a JUDr. W. N., a teda poskytoval pomoc k spáchaniu trestného činu. Z obsahu hovoru na č. 670, podľa jeho názoru jednoznačne vyplýva, že obžalovaný 1/ žiadal obžalovaného 3/, aby kontaktoval obžalovaného 8/ za účelom, či vie obžalovaného 1/ dostať k primátorovi, ale nie

obžalovanému 7/. V kontexte uvedeného ďalej namietal, že v jeho konaní majú absentovať pojmové znaky „poskytnutia pomoci radou“. Poznamenal, že angažovanosť pri odovzdávaní stanoviska nemožno chápať ako podporovanie činnosti priameho páchatela trestného činu podplácania. V jeho prípade neprichádza do úvahy ani danosť subjektívnej stránky, a to ani vo forme nepriameho úmyslu. Z dôkazov, na podklade ktorých súd prvého stupňa konštatoval jeho vinu, podľa jeho názoru nemožno ustáliť, že mal vedomosť o tom, že účelom daného stretnutia má byť odovzdanie úplatku.

V podstate z uvedených dôvodov obžalovaný R. T. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a znovu rozhodol.

Obžalovaný Mgr. F. H. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Ambróza Motyku pre nesprávnosť výrokov o vine a treste, a to v prípade skutku uvedeného v bode B1. V celom rozsahu poprel spáchanie skutku na stavbe „Prešov - ZŠ Májové námestie“, na ktorej ako živnostník mal dohliadať na výkon stavebných prác, ktoré podľa zmluvy GEMAG-SK a Eiffage v subdodávke zabezpečovala spoločnosť GEMAG-SK. V súvislosti s položkou „mazanina z betónu perlitového,“ vo výmere 107,86 m³ v hodnote 20.276,36 Eur, uviedol, že jeho pomoc pri vyhotovovaní súpisov prác nebola preukázaná. Poznamenal, že nemal žiadne kompetencie k hlavnému dodávateľovi stavby Eiffage, v zastúpení spoločnosťou GEMAG-SK. Práce len koordinoval so stavbyvedúcim Ing. N. J.. Na danej stavbe bolo v dôsledku neaktuálnych stavebných projektov potrebné vykonávať mnoho prác navyše, s ktorými pôvodný projekt nepočítal. Nezrealizovaná položka mazaniny perlitbetónu bola podľa jeho názoru v podstate započítaná na iné navyše vykonané stavebné práce spoločnosťou GEMAG-SK. Túto skutočnosť podľa názoru obžalovaného potvrdili aj svedkovia Ing. N. J., S. J. a obžalovaný Ing. K. W.. Za nepravdivý považuje záver súdu prvého stupňa (strana 110 napadnutého rozsudku), že obžalovaní konali v úmysle „získať minimálne pre obžalovaného Mgr. H. prospech“. Kompenzáciu v sume 16.000,- Eur za nezrealizovaný perlitbetón má potvrdzovať zaznamenaný rozhovor č. 4811 medzi obžalovanými R. T. a Ing. K. W.. Potreba vykonávania prác vyplýva aj zo zápisnice č. 1/2014 z 15. januára 2014 z tzv. kontrolného dňa na stavbe. V kontexte uvedeného zdôraznil, že nemal žiadnu vedomosť o tom, z akých zdrojov bola stavba realizovaná. V danej veci absentuje subjektívna stránka trestného činu, ktorý sa mu obžaloba kladie za vinu. V súvislosti s jemu uloženým trestom, napadnutému rozsudku vytýkal najmä to, že súd prvého stupňa neodôvodnil uloženie probačného dohľadu.

V podstate z uvedených dôvodov obžalovaný Mgr. F. H. navrhol, aby odvolací súd v bode B1 zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že obžalovaného Mgr. F. H. oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie aj obžalovaný H. H. prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Križalkoviča argumentujúc tým, že v jeho prípade nie je daný motív sľúbiť alebo dávať akýkoľvek úplatok, aby v súťaži vyhral iný subjekt (ako spoločnosť Mígi, s.r.o., ktorej je konateľom). Súd prvého stupňa nesprávne vyhodil dôkazy vychádzajúc zo zaznamenatej komunikácie s obžalovaným Ing. K. W. z 13. novembra 2013. V tomto rozhovore sa rozprávali nie o akcii „v obci Smižany“, ale v „obci Breznica“. Hoci jeho spoločnosť v prvej súťaži dala najnižšiu ponuku, bola spolu s ostatnými súťažiteľmi taktiež neskôr vylúčená, pretože neodôvodnila nízku cenu z dôvodu „technických a administratívnych obmedzení“ na strane spoločnosti Mígi, s.r.o. Následne v ďalšej súťaži spoločnosť Mígi, s.r.o. uspela a realizovala revitalizáciu obce Smižany. Je teda zrejmé, že mal záujem zákazku v obci Smižany vyhrať, následne realizovať a nemal motív, aby v prvej súťaži spoločnosť Eiffage uspela. Záverom zopakoval, že nahrávka na podklade, ktorej súd prvého stupňa ustálil jeho vinu, nemá súvisieť so skutkom.

Obžalovaný H. H. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, respektíve alternatívne, aby ho sám odvolací súd oslobodil spod obžaloby.

Písomným podaním z 9. júna 2023 obžalovaný Ing. O. I. navrhol vykonanie dôkazov, a to Dodatku č. 3 z 27. júna 2014 k Zmluve o dielo z 23. mája 2012, Dodatku č. 4 z 25. augusta 2014 k Zmluve o dielo z 23. mája 2012, hovorov č. 3934 a č. 3939, ktorý odôvodnil v podstate tým, že súd prvého stupňa v

napadnutom rozsudku mylne vychádza z toho, že k Zmluve o dielo boli podpísané iba tri dodatky k zmluve o dielo, pričom v skutočnosti boli podpísané štyri dodatky k zmluve k dielu. V poslednom Dodatku č. 4 sú uvedené položky, a to odpočet, prípočet a nové položky. Pokiaľ ide o predmetné hovory, tieto majú byť podľa jeho názoru nesprávne interpretované a hodnotené.

Podaním doručeným dňa 13. júna 2023 obžalovaný Ing. K. H. navrhol odvolaciemu súdu vykonať dokazovanie výsluchom svedkov Ing. S. K., Ing. S. T., Ing. X. V., ktorý podľa jeho názoru môžu poskytnúť informácie k otázkam dodania kameniva a realizácie vývozu zeminy z výkopov kanalizácie na stavbe.

K návrhu obžalovaných Ing. O. I. a Ing. K. H. na doplnenie dokazovania sa vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že tento návrh považuje za nedôvodný. Uviedol, že listinný dôkaz - Dodatok č. 4 z 25. augusta 2014 k Zmluve o dielo (ďalej tiež „dodatok č. 4“) bol ako dôkaz vrátane jeho príloh už vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 1. júla 2021 na návrh obhajcu JUDr. Tokára. Z povahy danej trestnej veci je zrejmé, že zmluvným dodatkom nemožno ošetriť zánik následkov trestnej činnosti. Dodávateľ stavby nemôže v rozpore s predpísaným spôsobom meniť rozsah a najmä druhy oprávnených výdavkov vopred schváleného projektu. Obžalovaní v skutku v bode A1, neboli oprávnení svojvoľne rozhodnúť, že namiesto zmluvne dohodnutých prác - odvoz vykopanej zeminy nad 10 km, si na podklade požiadavky O. I. objednávajú buldozér na rôzne terénne úpravy, pričom práca buldozéra nemala byť predmetom žiadosti o platbu. Obžalovaný Ing. H. v tejto súvislosti vyhotovoval a podpisoval nepravdivé súpisy prác a faktúry. Obžalovaný N. F. vyhotovoval nepravdivé súpisy prác a tieto spolu s faktúrami odsúhlasoval obžalovaný O. I. a na ich podklade podával jednotlivé žiadosti o platby. Svedkovia Ing. S., Ing. Mgr. D. a Ing. J. potvrdili, že na zásyp kanalizácie sa používala struska a výkopový materiál, zemina sa vyvážala a ukladala na breh rieky Hornád v katastri obce Družstevná pri Hornáde. V danom prípade, podľa názoru prokuratúra žiadny vývoz zeminy nad 10 km nebol realizovaný a o zasypávaní kanalizácie struskou bola Ing. S. listom zo 17. januára 2014 upovedomená obec Družstevná pri Hornáde, ako aj MŽP SR. Spoločnosť Eiffage nebola vlastníkom strusky, preto ju nemohla v rámci projektu nikomu fakturovať. V danom prípade dodávka dohodnutého kameniva nebola realizovaná. V skutočnosti sa na zásyp kanalizácie použila vysokopecná struska a poskytovateľovi NFP bol predložený nepravdivý doklad, na podklade ktorého bola aj uskutočnená platba. O nahradení kameniva struskou v neposlednom rade majú svedčiť prepisy ITP. Taktiež za nedôvodný považoval návrh na doplnenie dokazovania Dodatkom č. 3 z 27. júna 2014 k Zmluve o dielo, keďže bol už vykonaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1. júla 2012, ako aj návrh dôkazu - rozhovor č. 3934, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. septembra 2021. Vo vzťahu k návrhu na doplnenie dokazovania, a to konkrétne hovorov č. 3934 a č. 3939, prokurátor uviedol, že ich prepisy boli vykonané na hlavnom pojednávaní a v niektorých prípadoch sa jednalo o tzv. zrkadlové hovory (obe strany komunikácie boli zaznamenávané). Rovnako aj návrh na doplnenie dokazovania Ing. K. H., a to konkrétne výsluch svedkov Ing. S. K., Ing. S. T., Ing. X. V., ktorý podľa jeho názoru môžu poskytnúť informácie k otázkam dodania kameniva a realizácie vývozu zeminy z výkopov kanalizácie na stavbe považoval prokurátor za irelevantný, v rozpore s ustanoveniami § 240 ods. 3 a § 277 Trestného poriadku, keďže obžalovaný Ing. K. H. pred skončením dokazovania na hlavnom pojednávaní uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania (R 116/2014).

K vyššie uvedenému vyjadreniu prokurátora sa prostredníctvom obhajcu písomne vyjadril obžalovaný Ing. K. H., ktorý s poukazom na rozpočet ako prílohu Zmluvy dielo vyvracal tvrdenie prokurátora, že práca buldozéra nemala byť predmetom žiadosti o platbu, nakoľko v rozpočte boli predpokladané práce „odstránenie a rozprestretie ornice“, ktoré sa vykonávajú buldozérom. Z vykonaných ITP hovorov č. 615, 620, 621 podľa jeho názoru vyplýva, že sa výkopová zemina vozila do Geče. Opätovne zotrval na tvrdení, že do spisu boli založené ITP podľa výberu orgánov činných v trestnom konaní.

K vyjadreniu prokurátora k návrhom na vykonanie dôkazov z 21. júna 2023 sa vyjadril aj obžalovaný Ing. O. I., ktorý v celom rozsahu zotrval na podanom návrhu na doplnenie dokazovania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd“) preskúmal na podklade odvolaní

prokurátora a obžalovaných v 1. až 10. rade, ktoré podali ako oprávnené osoby podľa § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, včas podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku, v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť v celom rozsahu a vrátiť súdu prvého stupňa, aby predmetnú trestnú vec znovu prejednal a rozhodol.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd totiž zistil, že napadnutý rozsudok je chybný pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, a to pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení tiež preto, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku toho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať, prípadne vykonať ďalšie dôkazy a napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Trestného poriadku).

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu Špecializovaného trestného súdu ako súdu prvého stupňa, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

V súvislosti s namietaným použitím informačno-technických prostriedkov (ITP), ktoré sú podľa názoru obžalovaných v danej veci nezákonné, najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že v danej veci boli príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydané v súlade s požiadavkami legitimacy, legality a proporcionality.

Najvyšší súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 4 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane pred odpočúvaním v znení neskorších predpisov, pretože z hľadiska odhaľovania a dokumentovania podozrenia z trestnej činnosti boli realizované postupy podľa zákona o policajnom zbore a tieto boli nedostatočné pre riadne zadokumentovanie existujúcich podozrení. Pre naplnenie sledovaného cieľa nebolo možné inými prostriedkami operatívno-pátracej činnosti zistiť skutočnosti významné pre trestné konanie.

Pokiaľ ide o otázku legitimacy ITP, tak účelom ich nasadenia bolo dôvodné podozrenie z neoprávneného nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie a Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a s tým spojenou korupcie v záujme zadokumentovania dôkazov pre prípad existencie trestnej činnosti a náležitého zistenia konkrétnych osôb, ktoré sa na trestných činoch podieľali. Informačno-technické prostriedky použité legálnym spôsobom v súlade s ustanovením § 115 Trestného poriadku. Sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu vydal súhlas na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky na päť záujmových osôb, ktoré bolo vykonávané v časovom období od 4. októbra 2013 do 4. januára 2014. Následne sudca pre prípravné konanie vydal súhlas na zabezpečovanie ITP voči ôsmim záujmovým osobám, ktoré bolo vykonávané od 18. februára 2014 do 30. júna 2014. Všetky príkazy sudcu pre prípravné konanie boli dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené. Najvyšší súd sa v tomto smere nestotožnil s argumentáciou obhajoby, že odôvodnenie príkazov sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu na použitie ITP sú hmlisté a vágne.

Rovnako tak aj v zmysle súdnej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, pri použití ITP bola splnená podmienka proporcionality, pretože z dôvodných podozrení vyplývalo, že sa má jednáť o rozsiahlu nelegálnu činnosť, ktorú malo páchať viacero nestotožnených osôb, pričom pri použití menej invazívnych prostriedkov zasahujúcich do ich práva na súkromie (napr. nasadením agenta), by tieto nepriniesli z hľadiska účelu ich použitia požadovaný výsledok.

Je pritom na úvahe orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku na aké časové obdobie budú žiadať vydanie súhlasov od sudcu pre prípravné konanie na použitie ITP, pričom táto žiadosť nemôže vybočovať z rámca ustanovenia § 115 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého čas odpočúvania a záznamu môže trvať najviac 6 mesiacov s možnosťou na návrh prokurátora predĺžiť tento čas so súhlasom sudcu pre prípravné konanie vždy o ďalšie 2 mesiace, a to aj opakovane.

Najvyšší súd však zistil, že prvostupňový súd v preskúmanej veci nevykonával zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, tieto dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k predčasným a nesprávnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a presvedčivo neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, dostatočne nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaných, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku a v uvedených smeroch nie je preskúmateľné. Skutkové zistenia uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, vzhľadom na doteraz vykonané dôkazy i v spojitosti s odôvodnením napadnutého rozsudku, sú nejasné a neúplné.

Najvyšší súd vo vzťahu ku skutku v bode A1 dospel k záveru, že špecializovaný trestný súd sa nesprávne a nedôsledne zaoberal jednotlivými Dodatkami k zmluve o dielo uzavretými medzi obcou Družstevná pri Hornáde a spoločnosťou Eiffage z 23. mája 2012, čo vyústilo do nesprávnych skutkových a právnych záverov.

K uvedenej Zmluve o dielo z 23. mája 2012 boli odsúhlasené celkovo štyri Dodatky, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje hodnotenie Dodatku č. 4 Zmluvy o dielo, ktorý bol odsúhlasený a podpísaný stranami zmluvy 25. augusta 2014, vrátane zoznamu odsúhlasených prác a materiálov.

Z Dodatku č. 4 predmetnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že konečná cena diela bola ponížená oproti pôvodnej cene o viac ako 2.000.000,- Eur. Pôvodná cena diela bola medzi stranami dohodnutá na 12.327.378,92 Eur s DPH a konečná cena diela po podpísaní Dodatku č. 4 Zmluvy o dielo predstavovala sumu 10.272.815,77 Eur s DPH. Napriek vykonaniu tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní súd hodnotil ako relevantné iba Dodatky č. 1 až 3 Zmluvy o dielo a Dodatkom č. 4 sa žiadnym spôsobom nezaoberal. Výsledky z vykonaného dokazovania neboli premietnuté do skutkových okolností prípadu v skutku v bode A1. Je pritom zrejmé, že v Dodatku č. 4 z 25. augusta 2014 Zmluvy o dielo spolu s jeho prílohami je podrobne rozobratý tak rozsah plnenia, ako aj konečná cenová kalkulácia príslušných položiek a množstiev prác, ktoré boli na danej stavbe realizované. Tento dodatok presne špecifikuje tzv. „odpočet“ a „prípočet“, ako aj „nové položky“ k danej stavbe v súlade so základnou zmluvou o dielo, čo pri takýchto rozsiahlych stavbách je bežnou praxou.

Inak povedané, Dodatok č. 4 Zmluvy o dielo podpísaný 25. augusta 2014 vysporiadal v zmysle článku 6 bod 6.9 základnej Zmluvy o dielo plusy a mínusy stavby, vykonané práce navyš a menej, ktoré vznikli počas celej doby realizácie diela, teda až do 31. augusta 2014. V skutkovej vete napadnutého rozsudku v bode A1 je pritom inkriminované obdobie vymedzené časovým obdobím v rozsahu od 28. novembra 2012 do 30. júna 2014, ktoré nezahŕňa celé obdobie realizácie stavby. Zo spisového materiálu pritom jednoznačne vyplýva, že stavba sa započala 23. mája 2012 a skončila dňa 31. augusta 2014 odovzdaním diela investorovi.

V súvislosti s Dodatkom č. 4 základnej Zmluvy o dielo je treba zdôrazniť, že tento prešiel kontrolou na Ministerstve životného prostredia Slovenskej republiky a až po jeho kontrole a odsúhlasení mohol byť zmluvnými stranami podpísaný, čo sa uskutočnilo 25. augusta 2014, teda 5 dní pred odovzdaním stavby, ktorá v zmysle Dodatku č. 3 mala byť a aj bola do 31. augusta 2014 ukončená. Špecializovaný trestný súd pri hodnotení dôkazov v tomto smere postupoval nesprávne a v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, keďže nevzal do úvahy dôležité dôkazy.

Najvyšší súd ďalej konštatuje, že z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že spornými položkami pri realizácii diela bolo: ad 1/ kamenivo, ad 2/ vodorovné presuny a ad 3/ štetovnice.

Pokiaľ ide o položku „kamenivo“ špecializovaný trestný súd konštatoval, že obžalovaní hodnoverným spôsobom nepreukázali svoju obranu spočívajúcu v obhajobných tvrdeniach o dodaní kameniva, a preto dospel k záveru, že vo vzťahu ku skutku v bode A1 nedodali kamenivo v rozsahu 18.837,643 ton, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 243.316,83 Eur. Súd prvého stupňa nekriticky prevzal tieto skutkové zistenia z obžaloby prokurátora. V danom prípade vo vzťahu k položke „kamenivo“, nebolo doteraz zo strany prokurátora v konaní preukázané v akom čase, v akom rozsahu, na ktorej časti stavby, ktoré spätné zásypy kanalizácie a ktorá konkrétna frakcia kameniva nebola dodaná na stavbu podľa projektu.

Zo spisového materiálu doposiaľ vyplýva, že zhotoviteľ - spoločnosť Eiffage časť kameniva nakúpila od spoločností Carmeus a VSK Mineral, dodala a priamo zabudovala do diela v rozsahu 12.264,85 ton, ktoré vykonávala vlastnými kapacitami na svojom úseku. Ďalej bolo zistené, že zvyšná časť dodávok kameniva bola realizovaná subdodávateľskými spoločnosťami (spoločnosťami ARPROG- 20.551,608 ton, KAPING- 4.117,474 ton, SPOJSTAV- 17.688,528 ton, KWINT- 1.945,594 ton). Subdodávatelia na stavbu dodávali, zabudovali a vyfakturovali materiál a práce. Konkrétne dodali na stavbu drveného kameniva v objeme viac ako 45.000 ton, za čo vystavili spoločnosti Eiffage faktúry, ktoré im boli aj uhradené. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ustálil, že spoločnosť Arprog zdokladovala nákup kameniva len v objeme 4.730,18 ton. Z listinných dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní (subdodávateľské zmluvy o dielo, faktúry a k nim priložené prílohy), ako aj svedeckými výpoveďami, na ktoré poukázala obhajoba, má byť zdokladovaný a preukázaný právny dôvod nadobudnutia kameniva zabudovaného do stavby v objeme vyššom, ako bol uplatňovaný voči investorovi. V tejto súvislosti najvyšší súd konštatuje, že záver špecializovaného trestného súdu o množstve neoprávnene vyúčtovaného množstva kameniva (skutok v bode A1) nekorešponduje s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd z prehľadu kameniva vyfakturovaného Eiffage ustálil, že spoločnosť Eiffage vyfakturovala celkovo 42.727,211 ton kameniva rôznych frakcií. Sama priamo nakúpila a dodala 12.264,85 ton kameniva a ostatné mali dodať subdodávateľské firmy, avšak tieto zdokladovali nákup kameniva na stavbu kanalizácie len v objeme 23.889,568 ton (firmy Eiffage, Arprog, Spojstav, Kaping, Kwint). Nezdokladované množstvo kameniva predstavuje sumu 18.837,643 ton. Súd mal za to, že spoločnosť Arprog zdokladovala nákup kameniva len v objeme 4.730,18 ton (podľa tvrdí obžalovaných išlo o objem 20.551,608 ton).

Na odstránenie rozporu v tvrdení koľko kameniva zdokladoval subdodávateľ Arprog, bude nevyhnutné na hlavnom pojednávaní vypočítať svedka Ing. X. V., ktorý bol v čase realizácie diela, predseda predstavenstva spoločnosti Arprog, a. s. za účelom zistenia v akom rozsahu (objem v tonách a o aké drvené kamenivo sa jednalo) môže potvrdiť za ich spoločnosť dodávku kameniva na predmetnú stavbu. Teda v akom objeme v tonách bolo z ich spoločnosti ako subdodávateľa na uvedenú stavbu dodané kamenivo, o aké drvené kamenivo sa jednalo, aké množstvo kameniva zdokladovala spoločnosť Arprog a vyfakturovala spoločnosti Eiffage a bude potrebné, aby sa vyjadril k rozporným tvrdeniam nákupu kameniva v objeme 4.730,18 ton a v objeme 20.551,608 ton.

V súvislosti so skutkom v bode A1 bude tiež potrebné sa dôsledne zaoberať Dodatkom č. 4 z 25. augusta 2014 Zmluvy o dielo ohľadom vyčíslenia konečného množstva dodaného kameniva na danú stavbu a zodpovedať otázku, či konečné vyčíslenie dodaného kameniva je relevantnou skutočnosťou vo vzťahu k skutkovým okolnostiam prípadu. V základnej zmluve o dielo je zadefinované množstvo kameniva ako sumár jednotlivých frakcií v objeme 43.000 ton (kamenivo drvené hrubé fr 16-22 mm, kamenivo drvené hrubé fr 4-22 mm a kamenivo na lôžko a obsyp potrubia fr 0-4 mm). Podľa Dodatku č. 4 z 25. augusta 2014 Zmluvy o dielo po zohľadnení „odpočtov a prípočtov podľa skutočného realizovania“ bolo množstvo realizovaného kameniva aktualizované na objem 46.039,232 ton.

Najvyšší súd pripomína, že objem 43.000 ton kameniva sa do výkazu ako súčasti zmluvy o dielo dostal matematický výpočet zo vzorového priečného rezu kanalizácie, vzorového priečného rezu kanalizačnej prípojky, vzorového priečného rezu čerpacej stanice a priečných rezov zakladania Čističky odpadových vôd v Družstevnej pri Hornáde a v Kostoľanoch (išlo teda o odhadovaný matematický výpočet objemu

kameniva, ale nie o reálny výpočet).

Z vykonaného dokazovania malo súčasne vyplynúť, že na stavbu bolo použité tzv. predrvené kamenivo v objeme viac ako 5.594 ton, ktoré sa použilo naspäť pri výstavbe stavby. Na tieto účely mal zhotoviteľ na stavenisku špeciálny prístroj (drviacu linku značky RESTA vo vlastníctve spoločnosti Eiffage), ktorým bol predrvený materiál (recyklát frakcie 0-32 mm) a mal byť použitý opäť na stavbe, ako kamenivo pod novovybudované vrstvy vozoviek. Tento materiál mal mať svoju hodnotu, pretože bol získaný spracovaním druhotnej suroviny, prípadne zhodnotením odpadového kameňa. Túto skutočnosť má potvrdzovať aj hlásenie vzniku odpadu spoločnosťou Eiffage Okresnému úradu Košice - okolie, odbor starostlivosti o životné prostredie, o predrvení 5.594 ton stavebného odpadu na kamenivo. Pokiaľ ide o predrvené kamenivo, tak v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje akákoľvek zmienka o tom, či došlo k takejto úprave kameniva v objeme 5.594 ton, či bolo započítané do realizovaného množstva kameniva na stavbu, prípadne odôvodnenie, z akého dôvodu nebolo toto kamenivo započítané do množstva použitého kameniva na stavbu.

V daných súvislostiach bude nevyhnutné na hlavnom pojednávaní vypočítať svedka Ing. N. Z., ktorý bol v danom čase vedúci dopravy a mechanizácie spoločnosti Eiffage a môže svojou výpoveďou ozrejmiť, či časť kameniva na stavbu bola získaná drvením na drviacej linke (drviaca linka značky RESTA vo vlastníctve spoločnosti Eiffage), ktorým bol predrvený materiál, či bolo toto kamenivo použité na stavbu, v akej kvalite bolo kamenivo predrvené (malo ísť o recyklát frakcie 0-32 mm), v akom množstve a na akých konkrétnych častiach stavby bolo použité.

Pokiaľ ide o vysokopecnú strusku (odpadový derivát pri spracovaní železnej rudy v U.S. Steel Košice-umelá forma kameniva), ktorá mala byť použitá na zásyp stokovej siete namiesto kameniva najvyšší súd zistil, že nie je jednoznačne zrejmé, v akom objeme a či vôbec bola na predmetnej stavbe použitá. Rovnako nie je zrejmé, z akého dôvodu nebol v danej veci vyhotovený znalecký posudok za účelom zistenia, či sa v predmetnej stavbe nachádza vysokopecná struska (umelá forma kameniva), v akom objeme v tonách bola na diele použitá namiesto kameniva, v ktorých častiach diela použitá atď. Takéto skutočnosti z výpovedí svedkov Ing. S. S., Ing. Mgr. W. D. a Ing. O. J. neboli doteraz jednoznačne zistené.

Ďalej vo vzťahu k položke vodorovných presunov (prepravy zeminy) - položka vývozu zeminy nad 10.000 metrov odvolací súd konštatuje, že špecializovaný trestný súd po vykonanom dokazovaní dospel k nesprávnemu záveru, že žiadne vodorovné presuny zeminy nad 10.000 metrov neboli realizované. Tomuto záveru súdu prvého stupňa odporujú nielen výpovede svedkov Ing. J. a Ing. D., ale aj listinné dôkazy.

Z výsluchov svedkov, listinných dôkazov a fakturácie vyplýva, že subdodávatelia uskutočnili väčšiu časť prepráv nad 10.000 metrov. Svedok N. J. ako stavbyvedúci za spoločnosť Arprog vo svojej výpovedi potvrdil, že realizovali premiestnenie výkopov zeminy na skládku do Vranova nad Topľou, konkrétne SBK Vranov. Svedok Ing. Z. V. svojou výpoveďou potvrdil prepravu nad 10.000 metrov na riadenú skládku z Kostolian nad Hornádom do Vranova nad Topľou. Svedok C. T. ako stavbyvedúci za spoločnosť Kaping vypovedal, že výkopový materiál odvážali z Družstevnej pri Hornáde do Prešova, čo je 20 až 30 km (teda viac ako 10.000 metrov). Počas výsluchov týchto svedkov nebola spochybňovaná ekonomická zmyslupnosť jednotlivých vývozov zeminy a prokurátor na svedkov nemal v tejto súvislosti žiadne otázky. Vývozy zeminy (ako kontaminovaného výkopového materiálu) mali byť realizované na oficiálne legálne skládky takýchto odpadových hmôt do Michaloviec, do Vranova nad Topľou, do Prešova a do Geče. Z jednotlivých vzájomných vzdialeností vyplýva, že predstavujú viac ako 10.000 metrov. Vzdialenosť medzi obcou Družstevná pri Hornáde a mestom Prešovom predstavuje cca. 30 km, medzi obcou Družstevná pri Hornáde a mestom Michalovce cca. 63,5 km, medzi obcou Družstevná pri Hornáde a mestom Vranov nad Topľou cca. 55 km a vzdialenosť medzi obcou Družstevná pri Hornáde a obcou Geče predstavuje cca. 27 km. Súd návrh obhajoby na vypracovanie znaleckého posudku odmietol a dospel k neodbornému záveru o chýbajúcej ekonomickej zmysluplnosti, ktorý v takto zložitom prípade nemožno akceptovať.

Najvyšší súd vo vzťahu k položke vodorovného premiestňovania materiálu nad 10.000 metrov považuje za potrebné, aby na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok Ing. S. K., konateľ CSM-STAV, s. r. o. so sídlom v Michalovciach k otázke, či do spoločnosti sa na základe objednávky a následnej fakturácie vozil z predmetnej stavby výkopový materiál v roku 2014 a rovnako tak, aby bol vypočutý aj svedok Ing. S. T., konateľ spoločnosti Tamix1, s. r. o. so sídlom v Geči za účelom zistenia skutočnosti, či sa na základe objednávky a fakturácie v roku 2012 vozil z dotknutej stavby výkopový materiál do ich spoločnosti. Týmto svedeckými výpoveďami je potrebné potvrdiť alebo vyvrátiť údajnú fiktivnosť fakturácie vývozov zeminy nad 10.000 metrov.

Vo vzťahu k tejto položke najvyšší súd poukazuje na Dodatok č. 4 z 25. augusta 2014 Zmluvy o dielo vrátane príloh, z ktorého vyplýva, že v ňom sa nachádza aj položka „príplatok za každých ďalších 1.000 m nad 10.000 m horn. Tr1-4“, a to v celkovej sume 56.456,109 Eur. V skutkovej vete v bode A1 napadnutého rozsudku sa pritom nesprávne uvádza suma 61.978,56 Eur.

Pokiaľ ide o položku- štetovnice (stavebný konštrukčný prvok zamedzujúci zosuvu pôdy), z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že zmena zakladania v Čističke odpadových vôd (ďalej tiež „ČOV“) Družstevná pri Hornáde bola upravená Dodatkom č. 1 k základnej Zmluve o dielo. Rozdiel v cene oproti pôvodnej zmluve predstavoval sumu 335.612,- Eur, ktorých predmetom realizovania boli štetovnice, teda zmena zakladania stavby ČOV navyše. Predmetom Dodatku č. 1 sú štetovnice, kde jednotlivé položky štetovnic a ich rozsah sa definuje v m² a v tonách. Obžaloba kladie obžalovaným za vinu, že pripravovali podklady na fakturáciu štetovnic, ktoré neboli realizované v zmysle projektu vo výške najmenej 113.590,79 Eur s tým, že obžalovaní mali realizovať 12-metrové štetovnice, a tieto realizované neboli.

Najvyšší súd, vyplývajúci z Dodatku č. 1 Zmluvy o dielo, poukazuje na skutočnosť, že štetovnice bolo možné raziť v akejkoľvek dĺžke, pretože predmetom tohto Dodatku zmluvy, ako aj jednotlivých fakturácií, bolo realizovanie štetovnic v m² a v tonách, a nie v dĺžkových jednotkách. Špecializovaný trestný súd vo vzťahu k štetovniciam preto dospel k správne mu záveru, že štetovnice reálne vzhľadom na geologické podložie neboli zarazené do hĺbky 12 metrov, ale do hĺbky 10,8 metrov a 6 metrov, neboli osadené v projektovej dokumentácii v predpokladanom objeme v tonách a v m², štetovnice neboli predmetom fakturácie a z toho dôvodu ani plnenia zo strany poskytovateľa pomoci. Podľa záveru špecializovaného trestného súdu, s ktorým sa najvyšší súd stotožnil, v tejto položke nešlo o také konanie obžalovaných, ktoré by smerovalo k nesprávne mu a nepravdivému vyhotoveniu súpisov vykonaných prác pri osádzaní štetovnic, ktoré boli podkladom pre následnú fakturáciu, a ktoré by malo smerovať k neoprávnenému obohateniu.

Najvyšší súd v súvislosti so skutkom v bode A1 ďalej dospel k záveru, že špecializovaný trestný súd, oproti podanej obžalobe, v rámci právnej kvalifikácie správne vypustil kvalifikačný znak podľa § 138 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého spáchanie trestnej činnosti obžalovanými malo byť formou organizovanej skupiny. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaní Ing. O. I. ako generálny riaditeľ, Ing. K. H. ako divízny riaditeľ, N. F. ako stavbyvedúci boli osoby činné pre zhotoviteľa spoločnosť Eiffage, kde v rámci svojho pracovného zaradenia realizovali legálnu podnikateľskú činnosť spoločnosti Eiffage. Rovnako O. I. ako starosta obce a zástupca investora vykonával činnosť štatutárneho orgánu obce Družstevná pri Hornáde v zmysle zákona o obecnom zriadení a na podklade schválených uznesení obecného zastupiteľstva. Tento údajne mal mať vedomosť, že zásypy sa realizovali v rozpore s projektom, a to troskou z majetku obce, hoci fakturované malo byť kamenivo rôznych frakcií a vodorovné presuny nad 10.000 metrov sa nerealizovali, ale mali sa vykázat' fiktívne s tým, že za získané peniaze sa bude realizovať práca buldozéra. Najvyšší súd zdôrazňuje, že organizovaná skupina vyžaduje spolčenie alebo zhluknutie skupiny osôb (minimálne 3 osôb) za účelom páchania trestnej činnosti s podrobnou del'bou úloh na kvalitatívne vyššej úrovni samotného špecifického pôsobenia každého z páchatel'ov. Aj podľa názoru najvyššieho súdu splnenie zákonných znakov organizovanej skupiny ako je definovaná v ustanovení § 129 ods. 2 Trestného zákona v predmetnej trestnej veci absentuje.

Vo vzťahu ku skutku v bode A2 špecializovaný trestný súd svoje závery o vine v podstate založil na telefonickom hovore z 13. mája 2014 (viď strana 105 odsek prvý napadnutého rozsudku) a na telefonickom hovore z 23. júna 2014 (viď strana 105 odsek tretí napadnutého rozsudku). Tieto závery, vychádzajúce z nesprávne vymedzených skutkových okolností prípadu, najvyšší súd považuje za nesprávne.

Špecializovaný trestný súd neakceptoval predloženú zmluvu obžalovaným Ing. S. C. o poskytnutí služieb medzi obcou Družstevná pri Hornáde a spoločnosťou ARDE, s. r. o., s ktorou spolupracoval a zmluvu o poskytnutí poradenských a konzultačných činností medzi ARDE, s. r. o. a Penta V trading, s. r. o. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd „spoluúčasť 5%“ vyložil tak, že obžalovaný Ing. S. C. si mal pýtať úplatok vo výške 5%, pritom ide ale len o pravdepodobný (hypotetický) úsudok, ktorý nie je dostatočne podložený dôkazmi.

Vo vzťahu ku skutku v bode A2 je zrejmé, že spomínaných 5% predstavuje spoluúčasť obce na danom projekte. To, čo hovoril o pôsobení pri hájení záujmov obce, malo byť dohodnuté percento účasti obce, ktorá v zmysle zmluvy o NFP mala spoluúčasť na danom projekte vo výške 5%.

Najvyšší súd zistil, že pokiaľ ide o telefonické záznamy, tak v prvom prípade ide o chybný prepis rozhovoru a jeho hodnotenie, v ktorom sa hovorí o spoluúčasti obce vo výške 5%, a nie o výške údajného úplatku. Prvý prepis hovoru špecializovaný trestný súd upravil, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza: „mňa zaujíma len to, čo je NFP a 5% spoluúčasť“, avšak v telefonickom rozhovore odznelo presne: „mňa zaujíma len to, čo je NFP a jeho 5% spoluúčasť“. Pokiaľ ide o telefonický hovor z 23. júna 2014 a citáciu „aspoň niečo malé“, tak nemožno z takejto citácie jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyvodzovať žiadosť obžalovaného Ing. S. C. o úplatok. Z výpovede svedka Ing. Pavla Kokuľu navyše vyplýva, že tento svedok vo svojej výpovedi poprel verziu obžaloby vo vzťahu ku skutku v bode A2.

Obžalovaným Ing. K. W. a Mgr. F. H. sa v bode B1 kladie za vinu, že k žiadosti o platbu č. 1 Mesta Prešov bola pri faktúre č. 1600502892 z 12. marca 2014 na sumu 431.700,40 Eur v súpisе vykonaných prác na jednotlivých objektoch stavby zahrnutá aj položka, ktorá nebola zrealizovaná. Išlo o položku - pri objekte SO 02- učebne- položka „mazanina z betónu perlitového tr. B. hr. 12-24 cm“ vo výmere 107,186 m³ na sumu 20.276,36 Eur. V danom prípade sa má jednať o škodu na finančných prostriedkoch ES vo výške 17.234,91 Eur a na ŠR SR vo výške 2.027,66 Eur, teda celkovo vo výške 19.262,55 Eur.

Vo vzťahu ku skutku v bode B1 došlo k pochybeniu, keď súd prvého stupňa oproti obžalobe zmenil právnu kvalifikáciu skutku, avšak skutkovú vetu v tejto časti ponechal bez zmeny. Pri správnom postupe bolo treba po vykonaní dokazovania zmeniť (upraviť) skutok tak, aby zodpovedal výsledkom vykonaného dokazovania a následne pristúpiť k zmene (úprave) právnej kvalifikácie skutku. Súd tiež opomenul povinnosť náležitého odôvodnenia zmeny právnej kvalifikácie.

Pokiaľ ide o spornú položku „perlitbetónu“ z výsledkov dokazovania vyplynulo, že táto položka zrealizovaná už bola. Túto položku spoločnosť Eiffage pri rekonštrukčných prácach na ZŠ Májové námestie v Prešove nerealizovala. Vynaložená bola suma 16.000,- Eur pre subdodávateľskú firmu GEMAG-SK, s. r. o., ktorá pri rekonštrukcii školy realizovala bleskozvod, atiku, omietky a WC. Tieto práce boli pokryté uvedenou sumou, a teda možno konštatovať, že finančné prostriedky boli použité na predmetný projekt, a teda že obžalovaní Ing. K. W. a Mgr. F. H. si tieto nenechali pre svoju potrebu. Špecializovaný trestný súd sa však zápočtom tejto fakturácie nezaoberal.

Skutok v bode B1 je právne kvalifikovaný ako o prečin a vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, bolo potrebné zaoberať sa aj otázkou, či u obžalovaných v súvislosti s tzv. materiálnym korektívom sú (nie sú) splnené zákonné podmienky § 10 ods. 2 Trestného zákona a závery odôvodniť.

Najvyšší súd vo vzťahu k skutkom v bodoch B2 a B3 dospel k záveru, že vo svojej podstate sa tieto skutky viažu na skutok v bode B1 a pokiaľ nie je ustálená otázka viny (skutkové okolnosti prípadu a ustálená správna právna kvalifikácia) vo vzťahu ku skutku v bode B1, závery o vine a treste vo vzťahu k osobám, ktoré údajne mali participovať na skutkoch v bode B2 a B3, treba považovať za predčasné.

Pokiaľ ide o skutok v bode C napadnutého rozsudku, tento sa podľa obžaloby mal stať v súvislosti s revitalizáciou centra obce Smižany - II. etapa a jednalo sa o výber dodávateľa stavebných prác, kde ako členka komisie na vyhodnotenie splnenia podmienok účasti a ponúk vystupovala už odsúdená Ing. T. T., ako odborne spôsobilá osoba pre verejné obstarávanie, a táto osoba mala zabezpečiť prospech spoločnosti Eiffage v podobe výhodnejších podmienok vo verejnom obstarávaní, kde jedným zo súťažiteľov okrem Eiffage, s. r. o. bola spoločnosť MIGI, s. r. o., ktorej konateľom mal byť obžalovaný H. H. Ďalšími súťažiteľmi boli spoločnosti Skanska SK, a. s. a EUROŠTUKONZ, s. r. o.

Obžalovaná Ing. T. T. bola v danej veci trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 26. októbra 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 7. decembra 2020 právoplatne uznaná vinnou. Ing. T. T. následne v tejto trestnej veci nebola vypočutá ako svedkyňa. Obžalovaní Ing. O. I. a Ing. K. W. sa k uvedenému skutku na hlavnom pojednávaní nevyjadrili a obžalovaný H. H. po zákonom poučení využil svoje zákonné právo a vo veci odmietol vypovedať.

Pokiaľ ide o obžalovaného H. H., podľa záverov súdu prvého stupňa jeho vina vyplýva zo záznamov zachytenej telefonickkej komunikácie medzi obžalovaným Ing. O. I., Ing. K. W., odsúdenou Ing. T. T. a obžalovaným H. H. Z obsahu tejto komunikácie vyplýva, že obžalovaný H. H. sa s obžalovaným Ing. K. W. nerozprával o akcii „v obci Smižany“, ale o inej akcii v „obci Brezina“. V ďalšom sú uvádzané len pasívne prijímané informácie: „o niečom v čistom“, „o niečom na predfaktúru“, prípadne „niečo o percentách“.

Obžalovaný H. H. v rámci svojej obhajoby zotrval na stanovisku, že u neho neexistoval a ani nemohol existovať motív na sľúbenie, prípadne dávanie akéhokoľvek úplatku. Takéto niečo nevyplýva ani zo zaznamenaných rozhovorov a ani z rozhovoru z 13. novembra 2013.

Z výpovede svedka Ing. K. J. vyplynulo, že obžalovaný H. H. mal skutočný záujem o túto zákazku a v ďalšom verejnom obstarávaní (v poradí druhom) už splnil všetky podmienky súťaže a projekt realizovala jeho spoločnosť MIGI, s. r. o. Z prvej súťaže bol vyradený aj s dvomi ďalšími súťažiteľmi, pretože cenu nezdôvodnil do určeného termínu a nepredložil položkový rozpočet.

Podľa názoru najvyššieho súdu je preto nelogické, aby ako víťaz verejného obstarávania v druhom kole súťaže, s kýmkoľvek koordinoval postup v prvom kole verejného obstarávania, keďže mal skutočný a vážny záujem vyhrať túto zákazku a následne ju aj zrealizovať, k čomu nakoniec aj došlo.

Z vyššie uvedeného hľadiska bude potrebné znovu sa zaoberať otázkou, či záznamy telefonickkej komunikácie, ktoré majú byť podkladom na uznanie viny obžalovaného H. H. majú vecný súvis so skutkom, pre ktorý je trestne stíhaný, resp. či tieto dôkazy sú dostačujúce na uznanie jeho viny.

Podľa dikcie skutkovej vety v bode D spoločnosť Eiffage mala kúpiť menej oceľových výstuží v porovnaní s tým aký objem v tonách fakturovala. Obžalovaným sa tu kladie za vinu, že žiadosť o platbu na Agentúru MŠVVaŠ SR č. 6 zo 4. septembra 2014, ktorej prílohou bola faktúra Eiffage č. 1600503089 zo 14. augusta 2014 na sumu 720.512,94 Eur a k nej sa viažuce vykonané práce, obsahovala nesprávne deklarované položky, predovšetkým rôznych druhov výstuží pri zakladaní projektu s názvom „Dostavba areálu FM PU v Prešove“ na objekte SO 01 v objeme približne 31,428 ton, čo predstavuje sumu 25.583,02 Eur, pričom malo dôjsť k spôsobeniu škody MŠVVaŠ SR na finančných prostriedkoch ES v sume 21.745,03 Eur a na prostriedkoch ŠR SR vo výške 2.558,24 Eur.

Najvyšší súd zistil, že súd prvého stupňa v tejto časti (v bode D) nesprávne formuloval skutkovú vetu výroku napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti treba poukázať na obsah výpovede svedka Ing. C. A.

(jeho výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán prečítaná), ktorý vykonával stavebný dozor pre subdodávateľskú kysuckú firmu a ktorý vypovedal, že pri realizácii takýchto druhov výstuží dochádza k reálnej strate materiálu v rozmedzí od 5 % až do 12 %. Svedok vypovedal, že v stavebnom denníku v dňoch 5. júna 2014, 11. júna 2014, 26. júna 2014 a 7. júla 2014 sú záznamy napísané jeho rukou o prevzatí ocelových výstuží. Uviedol, že na danú stavbu chodieval takmer stále, keď bolo postupne dokončené debnenie a položená výstuž pred betonážou. Uviedol tiež, že pri ocelových konštrukciách vo výkazoch je započítané stratné v závislosti od náročnosti ocelevej konštrukcie v objeme 5 % až 12 %, ktoré predstavuje zvary a odpad. Pri železobetónových konštrukciách kde je výstuž, stratné neexistuje. V rozpočte stavby sa to môže objaviť tak, že sa stanoví cena vyššia, ktorá sa zdôvodní alebo sa navýši množstvo výstuže. Z výpovede svedka vyplynulo, že v rozpočte, ktorý sa týka tohto prípadu, so stratným rátané nebolo. Ak by sa z projektovaných 198 ton ocelevej výstuže použilo o 88 ton ocelevej výstuže menej, stavbu by nebolo možné postaviť.

Na druhej strane z výpovede svedka N. K., stavbyvedúceho pri realizácii železobetónovej konštrukcie (ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán z prípravného konania prečítaná) vyplynulo, že na danej stavbe sa so stratným rátalo. Ich firma ohľadne nadspotreby výstuže listom z 1. decembra 2015 spoločnosti Eiffage oznámila dôvody nadspotreby výstuže v objeme cca. 22 až 25 ton. Svedok vypovedal, že išlo o 3 hlavné dôvody: ad 1/ výstuž na stavbu chodila v 12 metrových rozmeroch a túto na stavbe strihali a ohýbali na potrebné rozmery a tvary podľa projektovej dokumentácie (z toho dôvodu vznikalo stratné, teda nepoužilo sa 100 % výstuže), ad 2/ hrúbky prútov sieťoviny boli zachované, ale boli nahradené iným rozmerom (z toho dôvodu bolo viac stykov sieťoviny a väčšie množstvo zabudovanej výstuže) a ad 3/ dôvodom nadspotreby bolo použitie tzv. konštrukčnej výstuže, ktorá zabezpečovala presnú polohu výstuže počas betonáže. Jednalo sa o zafixovanie tzv. čakacej výstuže na ďalšie poschodie. Svedok tiež uviedol, že prichádzal do styku s obžalovaným Ing. K. W. a počas výstavby bolo niekoľko zmien alebo požiadaviek zo strany dozoru, alebo statika na doplnenie výstuže.

Vzhľadom na obsah výpovede svedka Ing. C. A., najvyšší súd považuje za potrebné vypočítať tohto, aby sa vyjadril k jednotlivým položkám prevzatia ocelevej výstuže a súčasne, aby sa vyjadril k tzv. stratnému, konkrétne, či straty na oceli boli v konečnom dôsledku do celkového množstva použitej ocelových výstuží započítané. Výpoveď svedka bude potrebné tiež konfrontovať s príslušnými časťami (záznamami) stavebného denníka, z ktorých by malo byť zrejme potvrdenie prevzatia tohto materiálu svedkom v konkrétnych dňoch. Javí sa tiež potreba vypočítania svedka N. K. za účelom odstránenia rozporov vo vzťahu k výpovedi svedka Ing. C. A., ktorý v prípravnom konaní vypovedal, že sa so stratným nerátalo. Pokiaľ nedôjde k odstráneniu týchto rozporov (medzi svedkami Ing. C. A. a N. K.), bude potrebné súdom prvého stupňa zväžiť pribratie znalca z príslušného odboru a odvetvia na zodpovedanie odborných otázok, a to koľko objemu v tonách bolo určenej výstuže v projektovej dokumentácii na stavbu špecifikovanú v skutku v bode D, koľko výstuže v objeme v tonách reálne bolo použitej na stavbe špecifikovanej v skutku v bode D, či došlo k navýšeniu objemu výstuže v tonách na danej stavbe pri jej realizácii oproti projektu a akou formou bolo na danej stavbe počítané s tzv. stratným (v objeme v tonách).

Ďalej odvolací súd, v súlade s právnym názorom prokurátora dospel k záveru, že výrok napadnutého rozsudku spočívajúci v oslobodení obžalovaného Ing. O. I. zo spáchania skutku v bode C nie je vecne správny, pretože závery súdu prvého stupňa nezodpovedajú zistenému skutkovému stavu veci.

Výsledky vykonaného dokazovania preukazujú, že obžalovaný Ing. O. I. nesúhlasil s úplatkom pre Ing. T. T. vo výške 20 %. Z ich následnej komunikácie totiž vyplynulo, že Ing. T. T. sa snažila o získanie odmeny v nižšej sume za svoju pomoc pri realizovaní verejného obstarávania. O tom bol obžalovaný Ing. O. I. informovaný a konkrétnu výšku úplatku nechal určiť vzájomnou dohodou medzi ostatnými obžalovanými a Ing. T. T.. Teda mal vedomosť a súhlasil s poskytnutím úplatku pre Ing. T. vo výške „3 na ruku“. Obžalovaný Ing. O. I. bol informovaný o krokoch, ktoré Ing. T. T. v predmetnej veci vyvíja, pričom tieto kroky neboli v súlade so zákonom. Súčasne bol informovaný, že za túto aktivitu jej bude poskytnutý úplatok, a teda bol uzrozumený s tým, že pri danom verejnom obstarávaní existovala

dohoda na tom, ktorá spoločnosť bude úspešná, respektíve akým spôsobom bude verejné obstarávanie prebiehať a ako bude vyhodnotené.

Pre nejasnosť a neúplnosť výrokov napadnutého rozsudku v jeho skutkových zisteniach, pretože prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a preto, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného poriadku, najvyšší súd ako súd odvolací podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok (výrok pod bodom I. tohto uznesenia) a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (výrok pod bodom II. tohto uznesenia).

Povinnosťou špecializovaného trestného súdu bude odstrániť zistené chyby, vykonať všetky potrebné dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pochybnosti a po ich vyhodnotení rozhodnúť vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.